

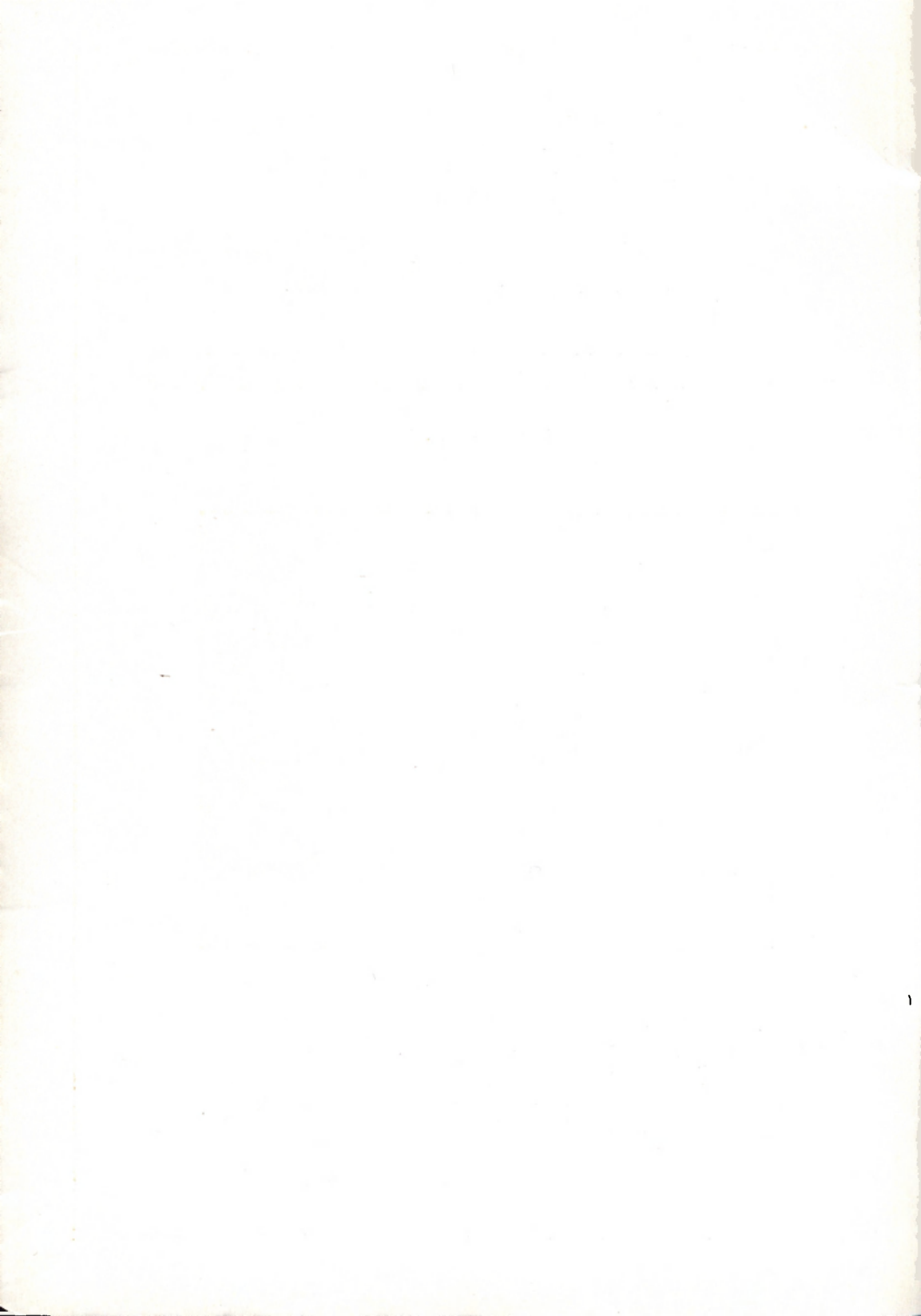
A NAGYKANIZSAI
THÚRY GYÖRGY KERESKEDELMI
SZAKKÖZÉPISKOLA
KERESKEDELMI ÉS VENDÉGLÁTÓIPARI
SZAKMUNKÁSKÉPZŐ ISKOLA

JUBILEUMI ÉVKÖNYVE

1981—82.

1857—1982
KÖZZÉTETTE AZ ISKOLA IGAZGATÓJA
AZ INTÉZET FENNÁLLÁSÁNAK
125. ÉVFORDULÓJÁN

A NAGYKANIZSAI
THÚRY GYÖRGY KERESKEDELMI
SZAKKÖZÉPISKOLA
KERESKEDELMI ÉS VENDÉGLÁTÓIPARI
SZAKMUNKÁSKÉPZŐ ISKOLA

JUBILEUMI ÉVKÖNYVE

1981—82.

TARTALOM

ZSOLDOS FERENC: Ünnepi köszöntő	3
VARGA FERENC: A 125 év története	5
ÁBRAHÁM LÁSZLÓ 25 éves az iskolai KISZ szervezete	10
BEKE FERENC: Diáéveimre emlékezve	16
TÖRÖK ANDRÁS: Rapszódikus emlékezés egy régvolt kamaszkorra	21
MAYER FERENC: Jelentés az 1981/82. tanév munkájáról	24
Az 1981/82. tanév rendeskorú tanulói	29
VARGA FERENC: Iskolánk története a statisztikai adatok tükrében	39
BEHM FERENC—SERFŐZŐ SÁNDOR: A Skála-Coop szerepe a Nagykanizsa és Vidéke ÁFÉMSZ áruforgalmi tevékenységében	46
BARTAL GYÖRGYNÉ: Az iskolában folyó szakképzés formái és rendszere	52

Felelős kiadó: Mayer Ferenc igazgató

82 1544 Zalai Nyomda, nagykanizsai Telepe

K Ö S Z Ö N T Ő

Városunk — Nagykanizsa — társadalmának, párt- és állami vezetésének és mindazoknak a nevében, akiknek kapcsolata volt és van a fennállásának 125. évfordulóját ünneplő, patinás Alma Materrel, köszöntöm a jubiláló Thúry György Kereskedelmi Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet tanárait, dolgozóit és tanulóifjúságát.

Az eltelt 125 év már történelmi mértékű idő. Korszakok és korfordulók történéseit élte át az iskola. Tanuja volt az 1848-as polgári forradalmat lezáró 1867-es kiegyezésnek, a magyarországi kapitalizmus kibontakozásának, a nagy vasútépítés időszakának és részese volt városunk fellendülő ipari és kereskedelmi életének. Az iskola is átélte az első világháború tragikus éveit és 1919 forradalmi tavaszát a tanárok és tanítványok közül sajnos sokan már nem köszönthették.

A Magyar Tanácsköztársaság leverése után újabb megrázkódtatást okoztak a gazdasági világválság nehéz évei, majd a második világháború bénította meg a szellemi életet és az alkotó munkát a tantermekben.

Az eltelt egy és negyed évszázad alatt megismétlődő újrakezdések valóságos társadalmi és politikai feltételei 1945 tavaszán teremtődtek meg. A „fényes szelek” újjáélesztve járták át a megkopott épület termeit, új szellemiséget, új lelkesedést, a megújulás, az újrakezdés életét hozva, valóban kitérték az iskola kapuit az agyonviselt ruhájú, irkáik mellett naponta tüzelőt is hozó diáksereg előtt.

Köszöntjük az iskolát, köszöntjük tanárait és dolgozóit, és kegyelettel gondolunk mindazokra, akik már nem lehetnek közöttünk.

Köszöntjük iskolánkat, és köszönjük iskolánknak mindazt, amit tanítványainak nyújtott, adott, amit itt tanultunk, ami itt ivódott és itt érlelődött bennünk életre szólóan, kitörölhetetlenül és felejt-

hetetlenül. Itt tanultunk emberséget, kötelességérzetet. Itt vésődött belénk a közösségi és egyéni felelősségtudat, egymás megbecsülésének, tiszteletének szép és embert melengető érzése. A szó igaz és nemes értelmében második otthonunk volt az iskola. Akkor is itt voltunk, akkor is bejöttünk, amikor nem a lépcsőházi zengő harang hívott bennünket. Innen indultunk esti kalandozásinkra, mentünk „falutjární”, és itt tanultuk szerepeinket a hétvégi kulturműsorokra. Közösséggé is itt váltunk osztály- és iskolai értelemben, szellemi és erkölcsi téren egyaránt.

„Keristákká” itt lettünk és maradtunk azóta is, köszönve a tanárainktól kapott értékeket, köszöntve iskolánkat a régi tanítványok nevében, annak reményében, hogy a ma és a jövő ifjúságát népünk hasznos, alkotni kész és alkotni tudó nemzedékévé neveli a 125 éves múlt nemes hagyományainak talaján hazánk szocialista fejlődéséért.

Zsoldos Ferenc
tanácselnök-helyettes

A 125 év története

A 125 esztendő s intezet fényes múltjára emlékezve, a jelen gondjait feledve, az egykori tanítvány alázatával írom az iskola történetét. Az évkönyv terjedelme és a fellelhető dokumentáció hiányossága határt szab a mennyiségnek anélkül, hogy a történeti hűségen csorba essék.

Mint a társadalom egyik felépítménye, iskolánk is a gazdasági szükség szülötte. A magyar közoktatás történetében legrégibb kereskedelmi képzést folytató iskola, amelyet 1857-ben alapított az izraelita hitközség, és kétévfolyamos magánjellegű reáliskolaként működött 35 éven keresztül. A kereskedelmi iskola elnevezést 1872-ben vette fel. Óratervében az általánosan művelő tárgyak mellett kereskedelmi szaktárgyak is szerepeltek: kereskedelmi számtan, kereskedelmi levelezés, könyvvitel, kereskedelmi névtan és váltóismeret. A német-osztrák reál-kereskedelmi iskolákhoz hasonlóan alkalmas volt arra, hogy kiváló kereskedelmi szakembereket neveljen.

A gazdasági élet számos pénzügyi tekintélye tanult ebben az iskolában. Az alapítást követő időszakban az izraelita elemi iskolához kapcsolódott, azzal közös épületben működött a mai Béke u. 10. szám alatt. Ez az épület adott helyet a későbbi kereskedelmi iskolának az 1943/44. tanév végéig.

Az iskola első igazgatója Eichberg Adolf, aki nagyszerűen értett ahhoz, hogy az iskolai oktatásnak a kereskedelmi élet követelményeinek megfelelő gyakorlatias irányt adjon. A szakirányú oktatás meg-alapozásához kiváló segítőkre talált tanártársaiban, akik közül is ki-emelkedő ügybuzgalommal dolgoztak: Goldschmidt Dávid, Kellert Lajos, Wilhelm József és Bun Sámuel, aki 1883-ban Eichberg Adolf utóda lett. Bun Sámuel érdeme, hogy a hitközség elhatározta a kétévfolyamos kereskedelmi iskola harmadik évfolyamának megnyitását, és a francia nyelv oktatásának bevezetését.

Az iskolában folyó eredményes oktató-nevelő munka, s a gazdasági életnek nyújtott hasznos szolgálat eredményezték, hogy az iskolát a

belügyminiszter 8086/1889. sz. rendeletével az ország alreáliskoláival egyenrangúnak nyilvánította. A Trefort-féle iskolarendszer szellemének megfelelően a VKM. 1889-ben a 35649. sz. rendeletével jóváhagyta, hogy a hitközség háromévfolyamos középkereskedelmi iskolává szervezze a korábban két évfolyamos iskolát.

A kereskedelmi középiskolába való beiratkozáskor megkövetelték az alreáliskola, az algimnázium vagy a polgári iskola negyedik osztályának elvégzését, így a kereskedelmi középiskola egyenrangúvá lett a főgimnáziumokkal és főreáliskolákkal. A tanulóknak a harmadik osztály elvégzése után érettségi vizsgát kellett tenniük.

A középfokú kereskedelmi iskola első osztálya 1891. szeptember 1-én nyílt meg és a Zrinyi Miklós utca 33. sz. alatti épületben működött 1899-ig; innen pedig a mai Béke u. 10. számú épületbe költözött.

1893-ban a VKM 1876. sz. rendeletével az addigi magániskola nyilvános jogot nyert, és az 1893/94. tanévben megtartották az első érettségi vizsgát 19 tanulóval. 1895-ben már felsőkereskedelmi iskola néven szerepel az intézet. A nagy kereskedőcégek és a pénzintézetek ugyanis megkövetelték, hogy tisztviselőik érettségi bizonyítvánnyal rendelkezzenek, így az iskolának is alkalmazkodnia kellett a fennálló viszonyokhoz, ha hivatásának meg akart felelni.

Az izraelita hitközség által fenntartott iskola tanári testületében gyakori változások voltak, mert fizetésük nem érte el az állami iskolákban működőket és nem volt nyugdíjjogosultságuk. Ezért 1899-ben államosítási javaslattal fordultak az akkori kultuszminiszterhez.

Az államosítás azonban elmaradt, de a tanári kar állandósága megszilárdult, mert a 75559/1906. sz. kultuszminiszteri rendelet fizetékiegészítést adott, az 1911. decemberi rendelet pedig biztosította, hogy az iskolánál működő rendes tanárokat 1894-től kezdve felvegyék az Állami Nyugdíjintézetbe.

Sok nehézség árán az első világháború alatt is biztosították a tanítás folyamatosságát. Ebben főként dr. Villányi Henrik szerzett multhatatlan érdemeket, aki 1916. szeptemberében követte Bun Sámuelét az igazgatói tisztségben és 1927-ig vezette az iskolát. Kiváló tanári egyéniség, nagyszerű szervező volt, fáradhatatlan munkása az oktatásügynek és a közéletnek is. Az iskola történetének jelentős állomása volt az 1920-as év, amikor a VKM 60500/1919. sz. rendelete a háromévfolyamú felsőkereskedelmi iskolákat négyévfolyamúakká szervezte át. A háborút követő zilált gazdasági helyzet, de különösen a nagy világgazdasági válság hatással volt az iskolára is.

Tanulólétszáma rohamosan csökkent és 1933-ban a négy évfolyamra még 100 tanuló sem iratkozott be. Ezekben a nehéz időkben Balogh Dávid volt az intézet igazgatója, aki nemes személyiségével otthonná tette az iskolát tanárnak és diáknak egyaránt. Az iskolát fenntartó hitközség nem bírta az anyagi terheket, ezért az általa 76 éven át fenntartott intézetet felajánlotta Nagykanizsa megyei városnak. 1933. március 3-án tartott közgyűlésen a képviselőtestület egyhangúlag elfogadta az iskola városi kezelésbe vételét és ezt a határozatot 1933. május 9-én Zalavármegye kisgyűlése is jóváhagyta; a belügyminiszter pedig 1933. augusztus 5-én adta meg az átvételhez szükséges engedélyt. Az 1933-34. tanévet tehát már Nagykanizsa megyei város iskolájaként kezdték meg, és ezzel az iskola történetének lényeges szakasza zárult le. Erre az időre az iskola felekezeti jellegét is elvesztette, hiszen az 1899-es 90 % helyett 24 % volt az iskolában a zsidó tanulók aránya. A város sokat tett az iskola fellendítése érdekében. Intézkedéseivel elősegítette a tanulólétszám emelkedését, biztosította az oktatás személyi és tárgyi feltételeit.

Az 1940/41. tanévtől kereskedelmi középiskolaként folytatta működését az intézet, új tantervek alapján. Az oktató munkát azonban a második világháború és a vele kapcsolatos intézkedések zavarták. Az 1939. évi IV. tc. alapján Balogh Dávid igazgatót és négy tanárt eltávolítottak az iskolából. Az oktatást csak óraadókkal tudta biztosítani Surányi Gyula, aki 1940-től 1943-ig, mint a tantestület legtapasztaltabb tagja igazgatta az iskolát. 1944 őszén az intézet mai épületében kezdődött a tanítás, de az 1944. október 26-án megjelent 9700/1944. VKM sz. rendelettel félbe kellett szakítani. A háború az iskola felszerelését elpusztította, az épületet katonai célokra foglalták le.

A város 1945. április 1-én felszabadult és a szovjet városparancsnokság kérésére április második felében újra megkezdődött a tanítás. Minthogy az iskola épülete nem állt rendelkezésre, ezért az oktatás a ferences rendház kertjében, udvarán és folyosóin folyt, úgyszólván berendezés és könyvek nélkül. Az 1945/46. tanévet már a Zrínyi Miklós u. 33. sz. alatti épületben indította dr. Borsa Béla igazgató.

Ez az év jelentős változást hozott az addig csak fiúiskola életében. A belügyminiszter engedélyezte a leánytagozat létesítését és a BKM 37000/1945. sz. rendelete lehetőséget adott arra, hogy ahol nincs külön leányiskola, ott a lányok beiratkozhatnak a fiúiskolába.

Az Ideiglenes Nemzeti Kormány 11130/1945. ME. sz. r. alapján azok a felnőttek, akik önhibájukon kívül nem végezheték el a középisko-

lát, beiratkozhattak az említett rendelettel megalkotott felnőtt dolgozók középiskolájába. E rendelet alapján kapott engedélyt 1946. április 7-én az iskola a kereskedelmi és szövetkezetügyi minisztertől a felnőtt tagozat indítására. Ugyancsak továbbfejlődött a már 1920-ban beindult női kereskedelmi szakiskola és az 1941/42. tanévtől fokozatosan, kisebb kihagyással, párhuzamos osztályokban folyt a tanítás. A fordulat évében, az 1948. 3. tc. alapján az iskolát az állam vette kezelésbe és alkalmazottait is állami alkalmazottakká nyilvánították. Az iskola történetéhez tartozik, hogy 1950. szilveszter éjjelén tűz pusztított az épületben, amelynek következtében megsemmisült a teljes iratanyag. A tanévet a volt piarista gimnázium tantermeiben fejezték be.

Változást okozott az iskola életében az 1950. évi 41. tvr., amely a kereskedelmi középiskolák helyett közgazdasági középiskolákat hozott létre. (Megemlítem, hogy ezidőtájt sok bizonytalanság volt tapasztalható az elnevezésben. Egyaránt előfordult a közgazdasági gimnázium és a közgazdasági középiskola név is.) 1952-ben újabb változás következett be, mert az 1952. évi 10. sz. tvr. megszüntette a közgazdasági középiskolákat és életre hívta a szakosított technikumokat. Ettől kezdve az iskola Közgazdasági Technikum Kereskedelmi Tagozat néven működött és a Belkereskedelmi Minisztérium főhatósága alá került. A technikum jól bevált iskolatípus volt, a végzettek közül sokan vannak ma tekintélyes beosztásokban, lettek gazdasági életünk megbecsült dolgozói.

Időközben a kereskedelmi tevékenységet képesítéshez kötötték, de a gazdasági fejlődés is szükségessé tette a kereskedelmi szakmunkásképző iskolák felállítását. Ezek óratervei, tantervei, a képzés időtartama többször is változtak, de a képzési cél ugyanaz maradt: szakképzett eladókat és vendéglátóipari szakembereket adni az ágazatnak. A középiskola mellett szervezett szakmunkásképzőbe az 1954/55. tanévben iratkoztak be első ízben, és a képzésben résztvevők száma az 1980/81. tanévben elérte a 300 főt. 1957 őszén jelentős dátumához érkezett az iskola. Méltó keretek között, de mostoha tárgyi feltételek mellett ünnepelte 100 éves jubileumát. Ettől kezdve névadója az iskolának Thúry György, Kanizsa várának főkapitánya.

Az iskola épületét Fülöp Ernő igazgató többszöri belső átalakítással formáltatta a maira, de a megnövekedett létszám számára a korszerű oktatás minimális feltételeit is alig biztosítja.

Az 1955-56. tanévben kezdődött el az iskolában a felnőtt kereskedelmi és vendéglátóipari szakmunkásképzés. Ehhez kapcsolódva az

1960-as évek elejétől az iskola végzi a boltvezető és vendéglátóipari üzletvezető-képző tanfolyamok szervezését és lebonyolítását.

Az 1965-ben végrehajtott oktatási reform során megszűntek a technikumok és helyükbe az 1965. évi 24. sz. tvr. alapján a szakközépis-
kolák léptek a technikumétól eltérő képzési céllal. Iskolánk is ettől
kezdve lett kereskedelmi szakközépiszkola. Óratervében már nem sze-
repelek az adminisztratív munkára képző tárgyak.

22 évi fenntartás és főhatósági jogkör gyakorlása után a 144/1973.
(MK 14.) MM sz. utasítás alapján 1975 januárjától e jogköröket a
Zala megyei Tanács VB. Művelődésügyi Osztálya vette át a Belkeres-
kedelmi Minisztériumtól. Ez a változás nem érintette a Belkereske-
delmi Minisztérium szakmai főhatósági tevékenységét. A fenntartás
1981-ben Nagykanizsa Város Tanácsa hatáskörébe került. A rövid
idő alatt a tanácsoknak nem volt lehetőségük az iskola tárgyi felté-
teleinek hiányosságait megoldani. Újabb változás következett 1976.
január 1-ével, amikor közös igazgatás alá helyezték a szakközépisko-
lával a szakmunkásképzőt. Ekkor kapta új nevét is: Thúry György
Kereskedelmi Szakközépiszkola, Kereskedelmi és Vendéglátóipari
Szakmunkásképző Iskola.

A sok küzdelmet látott, tartalmában és szellemében sokszor válto-
zott nagymúltú iskola reményekkel tekint előre, bízva abban, hogy
a jelenleginél jobb feltételek között végezheti áldozatos tevékenységét.

Varga Ferenc
igazgatóhelyettes

25 éves a KISZ iskolai szervezete

1957. július 2-án a legöntudatosabb nagykanizsai tanulók megalakították iskolánkban a KISZ-szervezetet. Havonta rendszeresen tartottak taggyűlést, megbeszélték a politikai eseményeket. Közvetlen feladat volt a taglétszám növelése, az eszmei-politikai nevelőmunka, valamint az eredményes munkára, tanulásra való ösztönzés révén — a tanulóifjúság mozgósítása a szocializmus építésére.

A taglétszám a következő években egyre növekedett: 1961-ben 66 %-os, 1964-ben 95 %-os volt a szervezettség. Az eszmei-politikai nevelés szinterei voltak az első években: iskolai megemlékezések, ünnepélyek szervezése, előadások meghallgatása a nemzetközi eseményekről, Kilián-próba a felvételre jelentkezők, Ifjú Kommunista-próba és Ifjúsági Akadémia előadássorozat a tagság részére.

A tanulmányi munka javítását szolgálta az osztályok közötti tanulmányi verseny — negyedévenkénti értékeléssel. Beindult az építőtábori tevékenység (tanulóink Hanságban és Balatonbogláron dolgoztak a nyári szünetben). Társadalmi munkaakciókat szerveztünk a helyi mezőgazdasági üzemekbe, részt vettünk a városi fásítási mozgalomban, az iskolában kosárlabda pályát építettünk.

KISZ kultúrccsoport alakult iskolánkban 30 taggal. A versmondók, táncosok, és színjátékosok szép eredménnyel szerepeltek 1960-ban a városi Felszabadulási Kulturális Seregszemlén.

Az Edzett Ifjúságért mozgalom követelményeit tanulóink döntő többsége teljesítette.

Az Ifjúság a szocializmusért mozgalom meghirdetése azt célozta, hogy a KISZ az élet számos területét (a gazdasági építőmunkát, a tanulást, a sportot és a kultúrát) átfogó követelményrendszert állítson tagjai elé. A 60-as években a mozgalom követelményeinek teljesítése állt az iskolai KISZ-élet középpontjában. A KISZ-tagok teljes létszámában, a KISZ-en kívüliek nagy többsége jelentkezett a próba követelményeinek teljesítésére.

— **A munka:**

Biztosítottuk, hogy minden tanuló teljesíthesse a 20 óra társadalmi munkát. Ennek területei voltak: részvétel a nyári önkéntes ifjúsági építőtáborok munkájában, városi közhasznú társadalmi munkák, őszi mezőgazdasági munkák, szemléltető-eszközök készítése.

— **A tanulás:**

Negyedévenkénti értékeléssel osztályok közötti tanulmányi versenyt hirdettünk. A legjobb eredményt elért osztályt jutalmaztuk, a tehetséges tanulókat szakkörökbe irányítottuk, a gyengébbek számára tanulószobai korrepetálást szerveztünk.

A politikai oktatás formáit színesítettük, a felsőbb osztályosok számára Ifjúsági Filmszemináriumot indítottunk. A vetítések előtt előadás hangzott el a filmek témájáról, majd a filmek megtekintését viták követték. Az első és második osztályos tanulók részére Ifjúsági Akadémia előadássorozatot indítottunk. Az előadásokat (központi anyag alapján) esetenként tanárok, de leggyakrabban felsőbb osztályos KISZ-vezetőségi tagok tartották.

— **A kultúra:**

Iskolai kultúrcsoportunk részére szereplési lehetőséget biztosítottunk az iskolai, városi és a Helikoni Ünnepeken. Több tanuló ért el értékes helyezést a Helikoni Ünnepeken. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóján minden évben megrendeztük iskolai szavalóversenyünket. A művelődés és szórakozás céljából évente 4 alkalommal műsoros klubdelutánt tartottunk.

Tanulóink jelentős számban bekapcsolódtak a József Attila Olvasómozgalom követelményeinek teljesítésébe. Jelentősen bővítettük az ifjúsági lapok terjesztését iskolánkban. Közös és egyéni előfizetéssel közel 200 példányban járt iskolánkba Magyar Ifjúság, Ifjú Kommunista, Zalai Ifjúság, Lengyelország és Szovjet Híradó.

— **A sport:**

Hagyománnyá vált iskolánkban a házibajnokságok, labdarúgásban, kosár- és röplabdában, megrendezése. A bajnokságoknak ez a formája tanulóifjúságunk teljes tömegét megmozgatta. Kosár-

és röplabda csapatunk rendszeresen szerepelt a megyei középiskolák bajnokságban. A jó tanuló, jó sportoló mozgalom követelményeit évente 5-10 tanuló teljesítette. Megkedvelték tanulóink a Természetjáró Szakosztály rendszeres és szervezett kirándulásait.

Csapatunk döntőbe jutott az Országos Diáknapi rendezvényein. Az Ifjúság a szocializmusért mozgalom biztosította az egyéni vállalás, megbízás és értékelés egymásra épülő rendszerét. Tanulóinknak kb. 80 %-a jelvényt kapott a próba teljesítéséért.

A KISZ Központi Bizottsága 1966-os állásfoglalása határozottan megfogalmazta, hogy növelni kell a KISZ-tagsággal szemben támasztott követelményeket. Első ízben fogalmazta meg részleteiben az ifjúsági szövetség érdekvédelmi funkcióját és feladatait.

III. és IV. osztályokat bíztunk meg az első osztályosok tagfelvételének előkészítésével. Hagyománnyá vált, hogy az úttörő funkcionáriusokat az őszi hónapokban, a többi tanulót — a követelmények teljesítése után — folyamatosan vettük fel KISZ-tagjaink sorába.

A bejáró tanulók önmaguk döntöttek, hogy nálunk vagy falujukban kérik tagfelvételüket. A politikai oktatást tartalmában és formájában megújítottuk. Az első osztályosok részére Fáklyavivők-kört, a II. osztályokban Politikai vitakört, a III. és IV. osztályokban Marxista vitakört indítottunk. A foglalkozásokat kéthetenként tanár vagy diákelőadó vezetésével tartottuk. Beindítottuk az iskolarádiót, az osztályok között műsor-szerkesztési versenyt hirdettünk.

Kulturális tevékenységünk színvonalának emelkedését jelentette iskolai énekkarunk megalakulása. Az énekkar szereplése iskolai ünnepeinken jelentősen hozzájárult az érzelmi hatás fokozásához.

A tanulmányi munka javítását kívántuk emelni az egyes tantárgyakból meghirdetett osztályok közötti versenyekkel. Bekapcsolódtunk a Ki miben tudós? vetélkedőbe. Kialakult a központi vezetőképzők rendszere (Balatonederics, Pécs, Nógrádverőce), ahol KISZ-vezetőink alapos felkészítést kaptak gyakorlati munkájukhoz.

Sporttevékenységünk az Országjáró Diákok megyei találkozásánál való részvétellel bővült.

1970-ben megalakítottuk iskolánkban az önálló Ifjú Gárda szakaszt. 1971 májusában első alkalommal rendeztük meg a 2 napos összetett honvédelmi versenyt az iskola valamennyi tanulójának részvételével.

Kibontakozott a külföldi (Szovjetunió, NDK, Csehszlovákia, Jugoszlávia) fiatalokkal való levelezési mozgalom. Közel 50 tanuló rendszeres levelezése nagymértékben szolgálta a Szovjetunió és a népi demokratikus országok életének megismerését.

Az MSZMP Központi Bizottsága 1970-ben napirendre tűzte az ifjúság és a KISZ helyzetének megvitatását. A KISZ lehetőséget kapott arra, hogy jobban összpontosítsa erőit a politikai tevékenységre. Politikai nevelőmunkánk megélénkülését jelzi 1971-ben a politikai oktatások tartalmi és formai megváltoztatása. A KISZ-vezetők számára Ifjúsági aktívisták fórumát, a tagság számára Társadalmi kérdések, Nemzetközi osztályharc kérdései és Külpolitikai vitakört szerveztünk. Jól hasznosítottuk a KISZ VIII. kongresszusára való felkészülést politikai munkánkban. A Kongresszusi levél és a Szervezeti Szabályzat — tervezet megvitatásán felvetett észrevételeket a KISZ-vezetőség igyekezett munkájában hasznosítani.

Szervezeti életünk jelentős változását eredményezte a vegyes életkorú alapszervezetek létrehozása. Nagy gondot fordítottunk a KISZ-megbízatosok rendszerének kialakítására, amely növelte a tagság aktivitását. Önálló Ifjú Gárda szakaszunk 1973-ban 43 tanulóval városi és megyei versenyeken eredményesen képviselte iskolánkat. Elkészítettük a KISZ és az iskolavezetés közötti Együttműködési megállapodásunkat. Fő területei: segítségnyújtás a pályaválasztásban, a fizikai dolgozók gyermekeinek segítése, a szabad idő hasznos eltöltése, a KISZ képvisellete az érdekképviselési fórumokon.

1972 októberében iskolai diákszékhelyet tartottunk. Az elfogadott feladatterv összegezte a legfontosabb tennivalókat: házi vezetőképzés beindítása, túlterhelés csökkentése, kapcsolatépítés a vállalati KISZ-szervezetekkel. Párttag tanárok pártmegbízatásként KISZ-alapszervezeteket patronáltak. Az 1972. évi törökbálinti ifjúsági építőtáborban tanulóink az iskolák közötti versenyben 1. helyezést értek el.

Iskolai sportpályát építettünk, kb. 3000 óra társadalmi munkával. Hagyománnyá vált a 6 napos őszi betakarítási munka a helyi Állami Gazdaságban.

A KISZ Központi Bizottsága 1974 áprilisi határozata jelentős megújulást hozott mozgalmunkban. Erősödött a kommunista politikai jelleg, növekedett a tagság aktivitása, élénkült a szervezeti élet. A vertikális forma bevált iskolánkban: a felsőbb osztályos KISZ-vezetők jól irányították az alapszervezetek munkáját. A Kilián-próba és

az egyéni feladatvállalások rendszere kedvező változást hozott: rendszeres munkát követelt minden KISZ-tagtól. A III. és IV. osztályokban szervezett Szabad hazában politikai körök működtek legeredményesebben — tanár előadókkal. Az alapszervezetek megemlékeztek névadójukról, nemzeti és nemzetközi ünnepeinkről, bekapcsolódtunk a Forradalmi Ifjúsági Napok rendezvényeibe, megszerveztük a Ki tud többet a Szovjetunióról? vetélkedőt. Megrendeztük a Szép magyar beszéd iskolai versenyt, meghirdettük az Alkotó Ifjúság pályázatát, részt vettünk a Helikoni ünnepségeken (megyei 1. helyezést értünk el szólóének kategóriában), megalakult iskolánkban a Lövészklub, a foto-szakkör és az Ifivezetők klubja. Ifivezetőink az úttörőszervezetek tevékenységét segítették eredményesen (klubvezetőnk megkapta a KISZ KB Dícsérő Oklevelét). Építőtábori munkáért 7 brigádunk Kiváló brigád címet kapott.

Az 1978-79-es tanévben beindítottuk iskolánkban a tanulmányi mozgalmat. A verseny szervezését, irányítását és értékelését a KISZ-vezetőség, az osztálydiákbizottságok és az osztályfőnöki munkaközösség végezte. KISZ-tagjaink egyéni vállalásaikba bevették tanulmányi eredményük javítását, szép számmal bekapcsolódtak a szakkörök munkájába. Emelkedett iskolánkban a kulturális munka színvonala, nagy volt az érdeklődés az irodalmi bérletek, hangversenyek, színházi előadások, zenei estek iránt. Jelentős számban vettek részt tanulóink a szépkiejtési, szavaló- és prózamondó versenyeken. A megalakult pedagógus KISZ-alapszervezet akcióprogramja szervesen kapcsolódott az iskolai munkához: alapszervezetek patronálása, politikai vitakörök vezetése.

A Politikai Bizottság 1979-es határozata nagyobb önállóságot biztosított a KISZ-szervezeteknek, ösztönözte a KISZ vezetőit, aktivistáit az ifjúság igényeinek jobb megismerésére, önálló kezdeményezésekre. Az 1979-80-as tanévben meghirdettük a Kiváló osztály mozgalmat. A feltételek kidolgozásában a KISZ-vezetőség és az osztályfőnökök vettek részt. Beindult a Radar mozgalom. Építőtábori jó munkánkat a Megyei KISZ Bizottság jutalommal honorálta. Az iskolai vöröskeresztes csoport beindította a Tiszta, rendes osztály mozgalmat.

KISZ-szervezetünk a Zrínyi úti, Szabadság téri és a palini általános iskolák VIII. osztályos úttörő rajait patronálta. Előkészítettük KISZ tagfelvételüket.

Mozgalmi munkánk eredményét igazolja, hogy a Pablo Neruda alapszervezet a KISZ KB Dícsérő Oklevelét kapta.

Megrendeztük a Könyv és ifjúság vetélkedőt.

A KISZ X. kongresszusa 1981-ben fő célként azt fogalmazta meg, hogy a KISZ jobban feleljen meg az ifjúság különböző csoportjai igényeinek és a társadalom szükségleteinek.

Szaporodtak iskolánkban a vonzó programok, az önálló kezdeményezés is gyakoribbá vált.

Iskolai akcióprogramunk erőnköz, lehetőségeinkhez méretezett feladatokat tartalmazott:

1.) Tanulásod, munkád legyen példa!

Beindítottuk a tanulmányi mozgalmat. Az értékelés részterületei: tantárgyi átlag, iskolai fegyelem, tanulmányi versenyek eredményei. Az 1. helyezést elért osztályt jutalmaztuk. A Szovjetunió vetélkedőn iskolánk területi versenyen 8. helyezést ért el. Javult a radar érdekvédelmi tevékenység. Az Alkotó Ifjúság pályázaton megyei 1. és 3. helyezést értünk el.

2.) Politikusabban, aktívabban!

Az I. osztályosok számára 5 Kilián-kört, a felsőbb osztályosok számára 3 Ifjúsági vitakört, a KISZ-vezetők számára Aktivisták kört indítottunk. 1981 áprilisában elkészítettük és ünnepélyesen felavattuk a Thúry-emlékfalat. A Thúry napon osztályok közötti versenyt szerveztünk.

3.) Művelt és edzett ifjúságért!

A Könyv és ifjúság vetélkedőn részt vett iskolánk csapata.

Javult az iskolarádió munkája. Hagyománnyá váltak az iskolai Helikoni bemutatók. Az Edzett ifjúságért mozgalom követelményeinek teljesítése rendszeres lehetőséget adott tanulóinknak a sportolásra.

A tapasztalatokból merítve, a múlt és jelen tanulságait számba véve, a növekvő követelményeknek megfelelően törekszünk kibontakoztatni tanulóifjúságunk tettekézségét, új iránti fogékonyságát és alkotó kedvét.

Abrahám László
párttitkár

Diákéveimre emlékezve

Jubiláló öreg iskolánk, akkori nevén: a Nagykanizsai Izraelita Hitközségtől fenntartott Négyévfolyamú Felső Kereskedelmi Iskola életéből szeretnék néhány dolgot elmondani, természetesen nem mindent, csak a legjellemzőbbeket, úgy, ahogyan én láttam akkor.

1922. szeptember 4-én, a tanév ünnepélyes megnyitása napján 39 elsős tanuló kíváncsian, de kissé elfogódottan lépte át az iskola küszöbét. Osztálytársaim gazdag kereskedő- és iparos családok, valamint postások, vasutasok és más „kisemberek” gyermekei voltak.

Hasonló volt az összetétel a felsőbb évfolyamokban is. A kanizsai tanulókon kívül a közeli és a távolabbi falvakból, városokból toborzódott a diáksereg. A tehetséges és szorgalmas tanulók mellett szép számmal akadtak a tanulást könnyebben vevők is. Ez a magyarázata annak, hogy évfolyamunk 39 tanulója közül csak 24 jutott el az érettségi vizsgáig. A szorgalom hiánya és anyagi okok idézték elő a lemorzsolódást

Az elsősök nagy tisztelettel nézték a tekintélyes, már serkedő bajuszú felsősöket. Tegeződés csak évfolyamokon belül és barátok között volt, a felsősöket magáztuk. Ők már „urak” voltak, az igazgató és a tanárok famulusai. Idős igazgatónk, dr. Villányi Henrik irodájában egy szigorú tekintetű negyedikes fogadta az ügyfeleket, intézte az ügyeket az irodakezelő kisasszony felügyeletével.

Felső tanulókat kezelték az iskolai könyvtárakat, javították a magyar helyesírási dolgozatokat. Az iskolai demokratizmus és a munkára való nevelés gyökerei korán kifejlődtek, habár mai szemmel nézve nem is mindig helyes gyakorlattal.

Az iskolának az igazgatón kívül 4 főállású és több óraadó tanára volt. A tanárok jól képzettek (felső kereskedelmi vagy középiskolai tanári képesítéssel), előzetes kereskedelmi vagy bankgyakorlattal, idegen nyelvi tudással rendelkezve, egyesek írói vénával megáldva. Az iskola régebbi tanárai között országos, sőt Európahírű tanárok is vol-

tak. Ilyen és hasonló tanárok kezei alól kerültek ki azok az érettségizettek, akik kereskedelmi vagy pénzügyi szakemberek lettek, ilyen intézmények tisztviselői és vezetői, nemcsak az országban, hanem annak határain túl is.

Az iskola szoros kapcsolatban állt a helybeli bankokkal, takarékpénztárakkal, ipari és kereskedelmi üzemekkel. Ezek vezetői iskolánk tanulóifjúságának előadásokat tartottak, az iskola tanulói ez intézményekhez üzemlátogatásra mentek. Ezek a látogatások igen hasznosak és érdekesek voltak.

A tanulmányi követelmények igen magasak voltak, a tanárok szigorúan bevasalták a tantervi anyagot. Sok volt a szóbeli anyag, még több az írásbeli feladat. A havonként elkészítendő gyakorló-irodai üzletterv gyakran két napot is igényelt. A lusták könnyen megkapták a négyest, a legrosszabb osztályzatot. A magyar nyelvből is sok volt a kötelező házi olvasmány, ezek tartalmát írásban kellett igazolni. Persze akadtak leleményes tanulók, akik tartalmi ismereteik alapján olvasás nélkül oldották meg a feladatot. Sok volt a szemléltető anyag is, költeményeket és idézeteket (prózai művekből) kellett tudni. Több költeményt teljes egészében,.

Hazai és külföldi drámákból (pl.: Shakespeare: Julius Caesarja, Coriolanusa,) drámái költeményekből, elbeszélő költeményekből is tanultunk részleteket. Sok részt tanultunk Madách örökszép drámái költeményéből, Az ember tragédiájából és Katona József Bánk bánjából. Az előbbivel kapcsolatban jut eszembe egy érdekes történet: az egyik, bukásra álló tanuló az év végi ismétlések alkalmával magyar nyelvből felelt, igen nehézkesen. A felelés végén a tanár úr Madáchtól kért idézetet. A tanuló kérdésére, hogy melyik részt idézte, ezt a választ kapta: „Mond el a sírverset önmagadra!;

A tanuló elkezdte: „Hiú ember, próbáld, és szörnyet bukol.” — és úgy is lett.

Komoly magyarosítási mozgalom élt az iskolában. Irányítója a magyar nyelv és irodalom tanára volt. Szorgalmasan kutattuk és irtottuk a felesleges idegen szavakat és a magyartalan kifejezéseket. Akkor ugyanis a gazdasági nyelvben hemzsegett a germanizmus. Tankönyveink sem voltak ezektől mentesek. Elég, ha csak a magyar kereskedelmi levelezés tankönyvünket említem meg, amelynek szerzői: Schack Béla és Wirker István voltak. Hogyan is beszélhetne és írhatna magyarul az, kinek még az anyanyelve sem magyar! Lehet, hogy Lőrincze professzor úr néha-néha csóválta volna a fejét,

lehetséges, hogy harcos törekvéseink közepette esetleg néha túl is lőttünk a célon, de mindenesetre dicséretes munkát végeztünk szép magyar nyelvünk tisztasága védelmében.

Büszke vagyok arra, hogy én is részt vehettem ebben a munkában. Magyarosítási munkánkat segítette az iskolai önképzőkör is, amely kéthetenként, vasárnap délelőtt tartotta üléseit. Itt szavalatok, értekezések, felolvasások, viták alkották a tárgysorozatokat.

Az önképzőkör szavalóversenyeket rendezett és pályatételeket tűzött ki irodalmi, történelmi és gazdasági kérdések kifejtésére. A versenyek és a pályamunkák nyerteseit jegyzőkönyvi dicséretben részesítették.

Iskolánkban demokratikus nevelés folyt. A tanárok nem tettek különbséget tanuló és tanuló között, pedig abban az időben sok kívülről álló — a felekezeti különbözőség miatt — ennek az ellenkezőjét gondolta. Az iskola a szegény sorsú, de jó előmenetelű tanulókat tandíjkezdményben részesítette, az év elején pénzsegélyekkel támogatta, az iskolaév végén pedig ösztöndíjjal jutalmazta. Alapítványokból, ipari kereskedelmi intézmények és mások adományaiból, az érettségi találkozó alkalmával gyűjtött pénzekből elég szép anyagi alap állt rendelkezésre.

Külön támogatták az érettségi előtt álló, arra érdemes tanulókat, pl.: az 1925-26. iskolai évben a Soproni Kereskedelmi és Iparkamara 3 millió koronás ösztöndíját e sorok írója kapta. Azért, hogy ezen összeg reális értékét szemléltessem, elmondom: ekkor voltunk az I. világháborút követő infláció mélypontján, amikor pénzünk, a korona eredeti értékének 13.000-ed részét jelentette, tehát a jelzett összeg kb. 240 jó koronát ért (a század elején a középiskolai tanárok kezdő fizetése 100 korona volt.)

Az iskola a fegyelmi nevelésre nagy gondot fordított. A tanárok jó példával, a hazafias érzés folytonos ébrentartásával, a nemzet vezéralakjai kultuszának ápolásával igyekeztek az ifjúságot az erkölcsi eszmékben rejlő tartalommal eltölteni. A fegyelmi szabályok pontosan előírták a tanulók tennivalóit. Pajkos csinytevések, goromba tréfák, az iskola felszerelésének rongálása, a dohányzás, a lányokkal való séta több alkalommal adott okot a feddésre és megrovásra, néha az intézetből való eltávolításra. Emlékszem arra, hogy egy második fiút és egy szaktanfolyamista leányt eltávolítottak az iskolából, mert a suszter-allén (a Lenin útnak a Petőfi-szobor felé eső részén, ahol igen régen a város cipészei és csizmadiái heti és országos

vásárok alkalmával kirakták eladnivalóikat) kettesben sétáltak, és pont az iskola igazgatója látta meg őket.

A testi nevelés érdekében az iskolának sportköre is volt, s bár sem tornateremmel, sem felszereléssel nem rendelkezünk, az iskolai év végén színvonalas tornaünnepélyt rendeztünk, ahol nagy tömeget megmozgató tornagyakorlatok és sportverseny tette színessé a bemutatót. Az iskolának volt futball-csapata is, tanulóink helyközi és más városok tanulóival vívott mérközéseken igyekeztek az iskolának dicsőséget szerezni.

A 4 (egyeseknél több) év elteltével érettségi vizsgát tettünk, 5 írásbeli és 6 szóbeli tárgy volt. A szóbeli tárgyak 2 csoportban szerepeltek, csak háromból kellett felelni, de csak a legvégén derült ki, hogy melyik csoportba ki tartozik, így mindent kellett tanulni. Emlékszem egy iskolatársamra, aki egy évfolyammal alattam járt, a 4 évet 7 évig végezte el, az érettségit többször megismételte, én már tanár voltam amikor a legfőbb és legutolsó engedély birtokában a jósors átsegítette. Az érettségi évében a félév után kitűzték a zöld szalagot. Ezt az alkalmat — a haladó hagyományok szellemében — illett másképpen is megünnepelni, ezért az osztály tanulóinak legtöbbször (egy-két tanuló kivételével, akiket a szülők nem engedtek el) kirándult egy kisvendéglőbe, ahol az egyik osztálytárs nagybácsija volt a tulajdonos. Az ügy kitudódott, minden résztvevő fegyelmi büntetést kapott, a szervezőket nem engedték érettségire.

Az iskolával kapcsolatban működött a Női Kereskedelmi Szaktanfolyam, közös igazgatással és tanári testülettel. A tanfolyam bejárata a mai Zetkin utca felől volt. A mi udvarunk felől is volt egy átjáró ajtó a két intézményt elválasztó deszkakerítésen. Ezen az ajtón azonban csak a tanárok és a pedellus közlekedhetett, a tanulók csak lopva tekintettek át a réseken, amikor a Zsiga bácsihoz mentek egy kis harapnivalóért, de a fizika törvénye miatt a réseken csak előre láthattak, pedig az érdekesség oldalvást volt. Ott, túl a palánkon virultak a Rózsák, Klárák, Irmák, Ibolyák és más, szépnevű szép lányok, akik megdobogtatták sok kerista szívét. Az élet és a fegyelmi szabályzat azonban kegyetlen volt, csak titokban, az iskola lőtávolságán túl néha-néha lehetett a „kiválasztott” közelébe, inkább nyomába kerülni.

Befejezésül szomorú kötelességnek teszek eleget, amikor kegyelettel emlékezem meg a fasiszta gonosz fajelmélet és a hitleri világhódító terv kiobbantotta I. világháború áldozatairól. Az előbbinek

4 tanárunk és 12 osztálytársunk esett áldozatul, az utóbbi pedig 5 osztálytárs fiatal életét oltotta ki.

Fejtegetéseim végére értem. Remélem, sikerült iskolánk 125 éves jubileuma alkalmából készült, sok időt igénybe vevő és fáradságos munkát igénylő iskolatörténet komoly megállapításait 1-2 érdekes esemény felvillantásával még teljesebbé tenni. Úgy érzem, e rövid megemlékezés megírása kedves kötelességem is volt, mert a jubiláló iskolának nemcsak tanulója, hanem sok éven át tanára is voltam.

Beke Ferenc
nyugdíjas tanár

A diákévek mindig a legszebbek

— Rapszódikus emlékezés egy régvolt kamaszkorra —

Azok voltak csak a szép idők!

E szép évek 1956 és 1960 között jutottak ki a sorok írójának, az akkori Thúry György Közgazdasági Technikum diákjának. Szép idők? Hát elsőként ősszel rögvest belecsöppentünk közelmúlt honi történelmünk legsúlyosabb viharába, amire feleszméltünk, nem egy ismerős arccal volt kevesebb a mi iskolánk diáknépe is; a közeli határ esélye és hazúg illúziók keltése többeket sodort a nagyvilágba

Nehéz volt újrakezdeni a mi iskolánkban is a megszokott, fegyelmezett munkát, s azt is tapasztalhattuk, hogy a külvilág teli van drámai gondokkal. Mégis, a magyar társadalom 1957-től megindult, a realitásokra és a nemzeti egységre alapozott felívelő fejlődése utóbb számunkra is igazán szép diákéveket hozott. A Thúry-technikum mindenestre talán utolsó fénykora előtt állt akkoriban.

Az a hajdani iskola ugyanis nemcsak a város legpatinásabb tanintézete volt a Landler-gimnázium mellett, hanem egyúttal a legismeretebb, legnépszerűbb, legsikeresebb kanizsai középiskola is. Akkoriban még közgazdász-szintű kereskedelmi középiskadereket képeztek itt, s egyenrangú társintézménye volt az egerszegi Csány-technikumnak. A mi két osztályos évfolyamunk technikus-jelöltjei — mert a továbbtanulásra feljogosító érettségi mellett technikus-minősítés is várt ránk — azzal a nyugodt tudattal választották a Thúryt, hogy a kereskedelmi szakmákon túl bármilyen egyetemre és főiskolát is felkészülten megpályázhatnak majd, 19 évesen. (Hol van ez a lehetőség egy mai szakközépiskolás számára?) Emlékszem, Bognár Jóska már elsőként a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemre készült. Hermán Márti, Csörgits Jutka és mások pedagógusnak, és e sorok írója pedig egyenesen bölcsésznek.... Elárulhatom, nem is volt gond egyikünk terveinek realizálásával sem! A humán-pályák iránt vonzódók számára nyitva állt az iskola jeles múltú, osztályfőnökünk — mindig korrekt és speciális érdeklődésünk kielégítéséért oly sokat

tett — Dr. Pillér Ernő vezette irodalmi köre. Hogy mennyire nem voltunk holmi „szakbarbárok,” arra talán elég csak annyival utalni, hogy Majakovszkij munkásságával, Lope de Vega drámatörténeti jelentőségével, vagy Baudelaire, Verlaine költészetével foglalkoztunk például egy-egy összejöveten, alapos „szemináriumi dolgozatot” megvitatta rendre. Nem volt ritka a versfaragó, novella-író diák sem körünkben, hogy csak a lányosztály irodalmár-kiválóságát, a ma könyvtárosként újra látott Gumilár Erzsikét említsem. De akadt olyan, szép reményekre jogosító — ám súlyos szívbetege miatt korán derékbatört pályája — matematikai tehetség is a vegyes osztályban, mint Uzsoki Zoli

S milyen jeles híre volt Russay tanár úr sportolónak, főként a kosarasainak: Sajni Jóska, Paizs Öcsi, Tamás Atti és Falka Laci volt a gerince a verhetetlen thúrysta kosaras-gárdának, mely az országos középiskolás bajnokságon is sokat jeleskedett a legjobbak között. Elég talán említeni, hogy már korábbi végzősökre — például a „nagy” Dervalicsra — is villámgyorsan rátették kezüket fővárosi NB I-es klubok, ezután a Sajni-Paizs-Tamás trió is a Videoton színeiben folytatta 18 évesen, sőt a mind közül legkiválóbb, energikus Jóska utóbb a Honvédban és a válogatottban is feltűnt egy időben. Russay tanár úr még azzal is megpróbálkozott, hogy a már akkor is mostoha feltételek között zajló testnevelési órákon a cselgáncsal is megismerteti a fiúkat, ám miután olykor tanórákon kívül is hm... bevetetünk egy-egy fogást, méltatlanná váltunk — úgymond — e nemes sport üzésére

Csúnya volt ugyan az akkori thúrysták diáksapkája — jónéhány inót is beszedtünk elhanyagolásáért...-, ám rangja volt, a fentebbiekért is, viselőinek a városban és messze környékén. Mondhatnám: versengtek a Thúry technikusaiért Kanizsa legkülönbözőbb cégei, intézményei. Mert a szakmát is becsülettel és tájékozottan ismertük. ha nem is mind szerettük, valljuk be utólag férfiasan. Főleg a könyvviteltől ódkodtunk sokan, holott néhai Dr. Csordás Zoltán igazán nem tartozott a kemény tanárok közé, sőt diákéveink egyik megértő barátja volt, miként egy másik „nehéz” tárgy, a kereskedelmi számításokkal feldúsított matematika oktatója, az immár ugyancsak eltávozott Dr. Daka Mihályné is. Még a „száraz, lélekölő” statisztikát is elviseltük, talán éppen Varga Ferenc tanár úr emberséges szigorát látva. De hasonló okokból kívántunk bizonyítani Vili néni, azaz a kedves, de kérlelhetetlen Perjés tanárnő kémia-áruismeret óráin is. S a tervezés, vagy a gép-gyorsírás tárgyakból sem adtuk alább.

Elment már Licskay tanár úr is, a francia nyelv alapjait szerette volna megszerettetni velünk

Hadd mondjam el, hogy ezek a kiváló pedagógus-egyéniségek még országos tanulmányi versenyekre is sikerrel ösztönöztek néhányunkat, akkoriban például irodalomból is jutott a legjobbak közé thürysta diák. S ha már egyéniségekről esett szó, idekiváncozik Balogh Árpád tanár úr neve — földrajzra oktatott oly módon, hogy érzékletes előadásai hallatán világot látni keltett vágyat sokunkban-, vagy a magyart megszerettető Dr. Pillér Ernőé. S igazi élmény volt Fülöp Ernő igazgatónk és Ábrahám tanár úr történelmi, sőt mi több pégé, azaz politikai gazdaságtan óráin részt venni. Nem együnkben ébredt így és ekkor olyan benső kötődés e tárgyak — mit tárgyak, tudományok — iránt, ami meghatározta későbbi érdeklődésünket, sőt életés a régvolt emberek, s a világ mindenkor színes történeteibe ágyazó utunk alakulását is. Előadásaikon életre keltek az egzakt ismeretek va csatáztak előttünk eszmék, gazdasági rendszerek, história egyéniségek. Elő történelmi példák erejével segítették diákjaik érlelődését.

Talán nem túlzok azt állítva, hogy a hajdani tanárok és thürysta diákok a legkiválóbb városlakókkal egyenrangú tényezői voltak az akkori Nagykanizsa mindennapjainak. Bohók és olykor diákosan szeretlenek — néha talán felelőtlenek — is voltunk persze, nem egy diákcsinnyünk beszédtemává is vált városszerte, ám, ahogy mondani szokták, ha kellett, hoztuk is magunkat, a legkényesebb igényeknek is eleget téve. Meglepő, de érettségi találkozóink sohasem volt, mégis, ha a véletlen szeszélye összehoz Kanizsán és az ország számos pontján a hajdani társak valamelyikével, kölcsönösen tapasztalhatjuk: egyikünk sem hozott szégyent az alma materre. Kitűnő kereskedelmi szakemberek mellett köztisztviselőként álló pedagógussal, rendőrtiszttel, közigazdával és más szakmák képviselőivel egyaránt találkoztam egykori diáktársaim személyében. Ilyenkor keveset nosztalgizunk, inkább szép, de férfiasan kemény évekre emlékezünk, a derék tanárookra, áldozatkész szülőkre és a meglett hivatásra terelődik a szó. Persze, a szűkre szabott, múltidéző mondatok mögött — kimondatlanul is — ott érezzük a diáktárs szavaiban rejtőző meleg szeretetet és a húszegynéhány év előtti világ emlékeihez fűződő mély, emberi kötődés ezer jelét.

Mert hiszen a középiskolás diákévek mindig is a legszebbek egy ember életében, s kicsit mindannyian megmaradunk örökké diáknak.

Török András
újságíró

Jelentés az 1981/82. tanév munkájáról

A tanév munkájának tervezésekor a soronlévő oktatáspolitikai határozatok, az MSZMP XII., a KISZ X. kongresszus határozatai, a tanév munkarendjét és főbb feladatait meghatározó minisztériumi tanévnyitó utasításon túlmenően természetesen az iskola fennállásának 125. évfordulója méltó megünneplését is figyelembe vettük.

Az iskolai közösség éves munkája során arra törekedett, hogy a jubileumi évforduló szelleme szervezettségében és tartalmában tovább javítsa nevelő-oktató munkánkat, erősödjön tanulóink hagyományteremtő és megőrző tevékenysége, az iskolával szemben támasztott nevelési, képzési feladatrendszer a szokásosnál is magasabb szinten teljesítse. A tanév munkájának részletes elemzése előtt megállapítom, hogy az iskolai közösség a jubileumi tanévre tervezett feladatait jó színvonalon teljesítette.

Az 1981/82-es tanévre 228 szakközépiskolai, 279 kereskedelmi és vendéglátóipari szakmunkástanuló iratkozott be. Az iskola rendeskorú tanulóinak összlétszáma tehát 507 tanuló. Jelentős részt vállaltunk továbbra is városunkban és környékén a kereskedelemben és vendéglátóiparban dolgozó felnőttek továbbtanulási lehetőségeinek biztosításában. A kereskedelmi szakközépiskola levelező tagozatán 85 fő képzését végezzük, felnőtt szakmunkástanfolyamainkon 110 fő tanul. A Belkereskedelmi Minisztérium Továbbképző Intézetének irányításával a jelen tanévben boltvezetői, üzletvezetői és önkiszolgáló pénztárosi tanfolyamot indítottunk 106 fő számára. Tanulóink gyakorlati oktatásának további javítása érdekében a vállalati tanulófelelősök és gyakorlati oktatók számára 23 fő részére pedagógiai alapismerek tanfolyamot indítottunk. Az iskola kebelében a jelen tanévben összesen 831 fő tanul.

Az iskola feladatait és létszámát alapul véve tárgyi feltételeink mostohák. Az iskola épületében mindössze 9 tanterem áll rendelkezésünkre, így a két bérelt helyiség igénybevétele ellenére egész napos oktatásra kényszerülünk, ami rendkívüli erőfeszítést igényel nevelőktől és nagylétszámú vidékről bejáró szakmunkástanulók részéről

egyaránt. A kereskedelmi szakközépiskolai és a kereskedelmi és vendéglátóipari szakmunkástanulók gyakorlati oktatásának feltételei jók. Az élelmiszer eladó szakmunkástanulók csoportos gyakorlati oktatását a 36-os sz. ABC áruházban és a CSEMEGE áruházban kialakított oktató kabinetben 2 fő iskolai állományú szakoktató végzi. Az iparcikk szakmák csoportos gyakorlati oktatásának feltételei jelenleg nem kielégítőek, de 1982 szeptemberére a Dél-Zalai Áruházban elkészülő oktató kabinet jelentősen javítja az oktatás tárgyi feltételeit. A vendéglátóipari szakmunkástanulók oktatása a vendéglátó vállalat élő egységeiben ill. cukrászüzemében folyik jó feltételek között. A képzésben érdekelt valamennyi vállalat lehetőségeihez mértén maximálisan segíti és szervezi a tanulók gyakorlati oktatását.

Az 1981/82-es tanév kiemelt feladatának természetesen a tanulmányi munka színvonalának javítását, a tanulmányi rend és fegyelem megszigorítását tekintettük. A rendszeresebb és fegyelmezettebb tanulmányi munkára nevelés hangsúlyozását az indokolta, hogy tanulóink egy hányadának körében is tapasztalható a jobb tanulmányi eredmény iránti közömbösség, olykor az elégségesre tanulás szándéka. Az iskola nevelőtestülete a tanórán folyó nevelő-oktató munka hatékonyságának növelésével, a tanórán kívüli tanulmányi munkát segítő tevékenységi formák szervezésével (felzárkóztatás, tanulószobai korrepetálások, szakkörök, iskolai tantárgyi versenyek, megyei és országos tanulmányi versenyeken való részvétel), elérte, hogy tanulóink többsége a gyakran irreális tantervi követelményeket teljesítette. A tanév eredményei közül büszkék vagyunk arra, hogy Imre Erzsébet III. osztályos tanuló a szakközépiskolai tanulók országos orosz nyelvi versenyének megyei fordulóján első helyezést ért el és eredményesen szerepelt az országos döntőben is. Az Országos Szakmai Tanulmányi Verseny iskolai fordulóján kereskedelmi gazdaságtanból ill. áruismeretből 20-20 tanuló versenyzett, az országos versenyre 4-4 tanuló kapott meghívást. A szakközépiskolai tanulók részt vettek a megyei matematika és fizika versenyen, de számottevő eredményt nem értek el. A szakmunkástanulók tanulmányi versenyekre való felkészítése eredményes volt. A szakmai elméleti és gyakorlati oktatás eredményességét bizonyítja, hogy a Szakma Kiváló Tanulója megyei versenyén Miksó Anikó III. osztályos tanuló a vendéglátóipari eladó szakmában, Geröly Zoltán pedig cukrász szakmában első helyezést ért el. Ruházati eladó szakmában 2., háztartási felszerelés eladó, műszaki cikk eladó és cukrász szakmában 3. helyezést értek el tanulóink. Kiemelkedően jól helytállt az SZTK országos versenyén Miksó Anikó, aki szakmájában 9. helyezést ért el és így mentesült a szakmunkásvizsga alól.

Eredményesen szerepeltek tanulóink a szakmunkástanulók tantárgyi versenyein is, magyar nyelvtanból 3., magyar irodalomból és történelemből 5. helyezést értek el. Jelentős sikernek értékeljük, hogy a Kazinczy-verseny megyei fordulóján 2. helyezést értünk el.

Szűkös tanterem-ellátottságunk ellenére a tehetségesebb és érdeklődőbb tanulók számára áruismeretből két szakkört szerveztünk, orosz nyelvből és német nyelvből egyet-egyét. Tanulóink szakmai képzését segítették a gyakorlatvezető tanárok által irányított üzemlátogatások, amelyeket valamennyi osztály számára megszerveztünk.

Az iskolai nevelőmunka hatékonyabbá tételét a tanév során több kiemelt iskolai és iskolán kívüli rendezvény segítette. Különös gonddal készítettük elő az iskolai diákszemélyiséget. A parlamenten felvetett kérdések többsége tanulóink egyre jobban érlelődő közéletiségét, az iskolai nevelő-oktató munka tartalmi kérdései iránt érzett felelősségét és tenniakarását bizonyította. Az 1981/82. tanévben megrendezett nevelési értekezletek témája: A KISZ X. kongresszusa határozatából adódó iskolai feladatok és a gyermek- és ifjúságvédelem helyzete iskolánkban. Mindkét értekezletet az osztályfőnöki munkaközösség írásos felmérése és elemzése előzte meg. A KISZ megalakulásának 25. évfordulója a szokásosnál is mozgalmasabbá és tartalmasabbá tette az iskolai KISZ-szervezet munkáját. Az ifjúsági mozgalom irányításában jelentős részt vállalt az iskola pedagógus KISZ-álapszervezete, amely ebben az évben nyerte el a KISZ KB Kiváló KISZ Szervezete zászlaját. Kimagaslóan jól helytálltak csapataink a „Ki tud többet a Szovjetunióról?” vetélkedőn. A szakközépiskola csapata a megyei verseny első helyezettje lett, a területi döntőn kilencedik. A szakmunkásképző iskola csapata minimális hátránnyal megyei második helyezést ért el. Tanulóink aktívan részt vettek a FIN városi rendezvényein. Az ifjúsági mozgalom története városi vetélkedőn és a városi helytörténeti vetélkedőn 4. helyezést értünk el. Javult az iskolai KISZ, Ifjú Gárda, Vöröskereszt és a Honvédelmi Klub együttműködése. Ifjú Gárda szakaszunk a félévzáró versenyen második, a szakrajok megyei versenyén harmadik helyezést ért el. Az iskolai Honvédelmi Klub a különböző szintű versenyeken való részvételen túlmenően jelentős részt vállalt a Honvédelmi Napok szakszerű és fegyelmezett lebonyolításában.

A munkára nevelés hatékonyabbá tételét jól szolgálta az őszi betakarítási munkákon való részvételünk, minek során a szakközépiskolai tanulók fegyelmelten és eredményesen dolgoztak, a szakmunkástanulók viszont elmaradtak a megyei átlagos teljesítményektől.

Tanulóink 600 óra társadalmi munkában segítették városunk terein és parkjainak rendezését, az új MHSZ lőtér kialakítása során pedig 300 társadalmi munkaórát teljesítettek.

Kulturális nevelőmunkánk az iskola tárgyi feltételeinek megfelelően elsősorban a közművelődési intézmények nyújtotta lehetőségek kihasználására irányult. Az iskolánkban működő irodalmi színpadunk iskolai ünnepélyeken túlmenően a nagykanizsai Állami Gazdaságban és a Kórházban is adott műsort. A 406. Ipari Szakmunkásképző Iskolával közösen énekkart szerveztünk, amely a „Vándor Sándor” országos seregszemle döntőjébe jutott. Az Alkotó Ifjúság iskolai kiállításán kevés, de színvonalas alkotásokat mutattak be tanulóink. A szinte valamennyi osztály által szervezett tanulmányi kirándulások alkalmával jelentős kulturális programokat iktattak be, egy osztályunk a tavaszi szünetben csehszlovákiai kiránduláson vett részt. Az iskolai KISZ-bizottság kimagaslóan jól dolgozó tagjai számára februárban téli túrát szervezett a Bakonyba.

Az iskolai testnevelés és tömegsport helyzete kedvezőtlen. Tornateremmel az iskola nem rendelkezik, de rendszeresen igénybe vehetjük a MÁV NTE tornacsarnokát, az Olajbányász SE sportpályáját. Az Edzett Ifjúságért mozgalomban, a házibajnokságokban tanulóink aktívan részt vesznek, bár a tömegsport foglalkozások látogatottságát javítani kell. Az iskolában három szakosztály működik: ODK, atlétika és kézilabda. Az ODK szakosztály tervezett tíz túráját teljesítette. Leány kézilabda csapatunk a megyei középiskolai bajnokságban 50 %-osan szerepelt. Atlétikai szakosztályunk tagjai több versenyen vettek részt. A városi futó CSB-n és a városi atlétikai bajnokságon több dobogós helyezést értek el a szakosztály tagjai. A szakmunkástanulók megyei versenyén sakkban 3., asztaliteniszben 4. helyezést értek el. A tájékoztatósi futás megyei bajnokságában váltóban második és harmadik helyezést értünk el, Devecz Judit korosztályában megyei elsőként az országos döntőbe jutott.

Az iskola kapcsolatrendszere a hagyományoknak megfelelően jól szolgálta az egységes nevelési követelményrendszer érvényesítését. Valamennyi képzésben érdekelt vállalattal és szövetkezettel együttműködési megállapodást kötöttünk, ami a tanulók gyakorlati oktatásának rendjét, az együttműködés oktatáson kívüli egyéb területeit is szabályozza. A tanév során kétszer valamennyi vállalati oktató részvételével rögzítettük az együttműködés konkrét, aktuális feladatait. A szülői házzal, a családdal kialakított kapcsolatunk tartalmában javult. Bővítettük a szülők informálásának rendszerét, a két szü-

lői értekezleten kívül a KISZ-tagok szülei részvételével külön szülői értekezletet tartottunk, a nevelők fogadóóráin egyre több szülő informálódott, a családlátogatások száma szintén nőtt. Kollégista tanulóinkat az osztályfőnökök rendszeresen látogatták, a kollégiumok közgyűlésein részt vettünk, a kollégiumi nevelők gyakori látogatói az iskolai tanóráknak. A sportegyesületekkel kialakított kapcsolataink megnyugtatóak, az osztályfőnökök és az edzők információ cseréi rendszeresek.

Az 1981/82. tanév munkáját értékelve megállapítom, hogy az iskola tervezett feladatait teljesítette. Az iskola nevelőtestülete a nehéz körülmények között lelkiismeretesen végezte nevelő-oktató munkáját, az iskola nevelési tényezőket koordináló szerepe javult, a tanulók többsége az iskola követelményrendszerének mtgfelelt. Meggyőződésem, hogy a 125. jubileumi év munkalendülete további javulást eredményez az iskola nevelő-oktató munkájában.

Mayer Ferenc
igazgató

Az 1981/82. tanév rendeskorú tanulói

SZAKKÖZÉPISKOLA

I/A osztály

Osztályfőnök:

DR. NAGY ISTVÁN

1. Ágoston Zita
2. Bakos Éva
3. Balogh Erika
4. Becze István
5. Bencsik Attila
6. Bóдай Tibor
7. Csalódi Erika
8. Dezse Judit
9. Fuksz István
10. Gelencsér Ibolya
11. Hancs Imre
12. Iván Zsolt
13. Kámán Tibor
14. Koller Gyula Károly
15. Lakatos Margit
16. László Andrea
17. Martin Judit
18. Molnár Gyöngyi
19. Molnár Teréz
20. Nagy Andrea
21. Palotai Andrea
22. Rada Zsolt
23. Sas Mária Klára
24. Somodi János
25. Steiger István
26. Szeles Erzsébet
27. Takács Magdolna
28. Tollár István
29. Tóth László
30. Varga Zsuzsanna

I/B osztály

Osztályfőnök:

HORVÁTH PÉTERNÉ

1. Anrasek Jolán
2. Bödör Katalin
3. Borvári Anna
4. Csizmadia Marianna Csilla
5. Dani Valéria
6. Erdélyi Edit
7. Göndöcs Ildikó
8. Gregor Ágnes
9. Hervai Piroska
10. Horváth Anna
11. Horváth Éva
12. Horváth Mária
13. Horváth Zsuzsanna Mária
14. Jakabfi Éva I.
15. Jakabfi Éva II.
16. Kelemen Erzsébet
17. Kiss Ildikó
18. Lencse Mária
19. Lutár Ágnes Ibolya
20. Major Zsuzsanna
21. Megla Rózsa
22. Nagy Erika
23. Novák Anna
24. Orbán Ágnes
25. Sejber Katalin
26. Szerpák Gyöngyi Anikó
27. Szigeti Ágnes Anita
28. Szokol Sarolta Terézia
29. Szörcsök Ildikó
30. Tóth Ibolya
31. Vadász Ilona
32. Vörös Terézia

II/A osztály

Osztályfőnök:

SERFŐZÓ SÁNDOR

1. Bakonyi Piroska
2. Bányai Zita Csilla
3. Bedő Katalin
4. Boros Ferenc
5. Dömötörfy Eszter
6. Farkas Ildikó
7. Gazda Marianna Magdolna
8. Gál Mária
9. Hazafi Gyula
10. Hegyfalvi László
11. Horváth Katalin Mária
12. Kiss Mária
13. Knausz Edit
14. Kovács Erzsébet
15. Lebeda Géza Sándor
16. Lukácsi Ágota
17. Málek Rózsa
18. Németh Béla
19. Németh Ferenc
20. Németh József
21. Persics Margit
22. Pintér György
23. Svéleczi Ildikó
24. Tislér Katalin
25. Tóth Erika Erzsébet
26. Varga Anikó
27. Varga Gyöngyi
28. Zsovár László

II/B osztály

Osztályfőnök:

VARGA KLÁRA

1. Andor Gyöngyi
2. Árkus Ilona
3. Bencze Judit
4. Blaskovics Margit
5. Csizmadia Borbála
6. Englert Mária
7. Göndör Ibolya
8. Herbai Gyöngyi
9. Kámán Judit
10. Kondricz Beáta
11. Kónya Edit
12. Koszednár Ildikó
13. Kozma Ibolya
14. Körmendi Anikó
15. Laczó Mária
16. Marton Mária
17. Németh Andrea
18. Pásztori Gyöngyi
19. Sajni Jolán
20. Simon Márta
21. Steinauer Csilla
22. Szabó Éva
23. Szmodics Valéria
24. Tamás Andrea
25. Tóber Gabriella
26. Tollár Andrea
27. Tuhári Mária
28. Vajda Ildikó
29. Zombori Ágnes
30. Zsúpek Piroska

III./A osztály

Osztályfőnök:

BARTAL GYÖRGYNÉ

1. Adorján Judit
2. Csabai Edit
3. Csordás Anikó
4. Dani Tünde
5. Dávid Zoltán
6. Devecz Judit
7. Egyed Zsuzsanna
8. Horváth Árpád
9. Horváth Márta
10. Igrai Mária
11. Imre Erzsébet
12. Katona Ildikó
13. Liplin Zoltán
14. Lukács László
15. Novák Zoltán
16. Penteli Éva
17. Perkó Rita
18. Rózsás Gyöngyi
19. Simon Irén
20. Steiner Zoltán
21. Szalai Tünde
22. Szokol Gyöngyi
23. Szollár Judit
24. Szulák László
25. Tamás István
26. Zsuppányi Andrea

III./B osztály

Osztályfőnök:

GYŐRINÉ TAKÁTS ÉVA

1. Anda Katalin
2. Ágoston Éva
3. Balogh Rita
4. Berkes Katalin
5. Böröcz Éva
6. Czinki Ágnes
7. Cser Katalin
8. Durgó Erzsébet
9. Göncz Ildikó
10. Horváth Katalin
11. Kanizsai Mária
12. Kocsis Katalin
13. Lengyel Katalin
14. Marton Veronika
15. Mátés Mária
16. Mózes Mária
17. Óvári Ilona
18. Pásztori Rózsa
19. Schreiber Zsuzsanna
20. Simon Júlia
21. Somogyi Ildikó
22. Soós Judit
23. Szlávecz Rózsa
24. Takács Éva
25. Turós Ildikó

IV/A osztály

Osztályfőnök:

DR. PILLÉR ERNŐ

1. Ádám Marianna
2. Bazsó László
3. Czinki Anna
4. Erdélyi Erika
5. Farkas Ágota
6. Fazekas Erzsébet
7. Fürdős Anna
8. Horváth Anikó
9. Horváth Mária
10. Horváth Zsuzsanna
11. Kele Mária
12. Kovács István
13. Kőmives Ágota
14. Könczöl Zsuzsanna
15. Kőrösi István
16. Köveskáli György
17. Kulik Gyöngyi
18. Novák Nándor
19. Simon Klára
20. Sipos Csilla
21. Szabó Erzsébet
22. Szepe Erzsébet
23. Tern Ildikó
24. Tóth István
25. Udvari József
26. Visnics Margit
27. Virág Szilvia
28. Oláh Tibor

IV/B osztály

Osztályfőnök:

GECSÉNÉ GÁTI MÁRIA

1. Bársony Mária Magdolna
2. Császár Judit
3. Czigóth Ágnes
4. Decs Szilvia
5. Göncz Katalin
6. Horváth Zsuzsanna
7. Kiss Márta
8. Kollárovcis Erzsébet
9. Kollárovcis Éva
10. Kovács Márta
11. Kummer Erzsébet
12. Lovas Gyöngyi
13. Marton Ildikó
14. Marton Zsuzsanna
15. Mihovics Marianna
16. Miksó Rita
17. Milei Katalin
18. Papp Ibolya
19. Rudics Erzsébet
20. Szabó Ágnes
21. Szőke Erika
22. Ternovecz Mária
23. Tóth Edit
24. Tóth Piroska

SZAKMUNKÁSKÉPZŐ ISKOLA

I/A osztály

Osztályfőnök:

CSORDASNÉ LÁNG ÉVA

1. Bálint Katalin
2. Bethlen Ilona
3. Boa Csilla
4. Csondor Katalin
5. Deli Erika
6. Fatér Katalin
7. Gécsék Mária
8. Horváth Erika
9. Jakabfi Gyöngyi
10. Kiss Erzsébet
11. Konkoly Ildikó
12. Kurucz Andrea
13. Markó Ildikó
14. Megyimorecz Katalin
15. Mihovics Éva
16. Nagy Erzsébet
17. Nagy Ildikó
18. Németh Ildikó
19. Simon Anikó
20. Szabó Rita
21. Szijártó Tímea
22. Szmodics Judit
23. Szoborits Zoltán
24. Tomai Judit
25. Tuboly Ágnes
26. Varga Erika
27. Varga Zsuzsanna
28. Vastag Szilvia
29. Végh Ágnes
30. Zsiga Marianna
31. Beke Zoltán
32. Béli Róbert
33. Jagarics Tamás

I/B osztály

Osztályfőnök:

Osztályfőnök:

I/C osztály

SZABÓ LÁSZLÓ

HALASINÉ SZIVA MARIANNA

1. Andricz Eszter	1. Deák Erzsébet
2. Bécs Ildikó	2. Fülöp Magdolna
3. Blahna Andrea	3. Gombos Zsuzsanna
4. Boros Mária	4. Gudlin Ildikó Éva
5. Csillag Gyöngyi	5. Gurgel Gabriella
6. Devecseri Éva	6. Horváth Éva
7. Dónay Erzsébet	7. Horváth Ildikó
8. Fejes Ildikó	8. Kasper Márta
9. Fuchs Marianna	9. Kovács Katalin
10. Hartai Erzsébet	10. Krémer Andrea
11. Horváth Erzsébet	11. Lekszikov István
12. Horváth Rita	12. Murai Anikó
13. Horváth Timea	13. Nagy Henriette
14. Kis Marton Erzsébet	14. Németh Bernadette
15. Lajtai Ferenc	15. Németh Erzsébet
16. Lichtnecker Klára	16. Németh Gyöngyi Mária
17. Markotán Zsuzsanna	17. Péntek Ágnes
18. Németh Ágnes	18. Perkó Erika Katalin
19. Pliha Csilla	19. Schnell Éva Anna
20. Sopár Zsuzsanna	20. Szökrény Mária Katalin
21. Szabó Rózsa	21. Tálósi Erika
22. Szilágyi Éva	22. Tóth Jolán Anna
23. Tóth Mária	23. Vajda Szabolcs
24. Tuboly Judit	24. Vuk Valéria
25. Varga József	25. Zsidi Erzsébet
26. Véghelyi Zsuzsanna	
27. Weisz György	
28. Zakál Judit	
29. Zsovár Beáta	

II/A osztály

Osztályfőnök:

BEHM FERENC

II/B osztály

Osztályfőnök:

DR. PATAKI MIKLÓSNE

1. Andrasek Gyöngyi Mária
2. Bartók Zsuzsanna
3. Bedő Erzsébet
4. Beke Edit
5. Böcseics Mária
6. Erdélyi Andrea
7. Fekete Gyöngyi
8. Háklár Marianna
9. Horváth Gyöngyi
10. Hökkön Klementina
11. Kobán Judit
12. Kovács Zsuzsanna
13. Major Mária
14. Mándó Rózsa
15. Mazzag Erzsébet
16. Mohosi Valéria
17. Nagy Gyöngyi
18. Novák Katalin
19. Pánczél Andrea
20. Pintér Ágnes
21. Rezsek Anikó
22. Takács Mária
23. Vass Erika
24. Wenczel Éva

1. Babati Judit
2. Bajzik Magdolna
3. Balázs Ildikó
4. Baranyai Angéla
5. Bokán Rózsa
6. Csordás Zsolt
7. Farkas Gábor
8. Fényes Tünde
9. Hauzman Katalin
10. Horváth Beatrix
11. Horváth Erika
12. Kovács Ágnes
13. Magasdi Bernadette
14. Máthé Alfréd
15. Millei Mária
16. Récsei Erzsébet
17. Salamon Edit
18. Simon Éva
19. Somogyi Edit
20. Szabó Krisztina
21. Szerecz Ágnes

II/C osztály

Osztályfőnök:

GÖNCZ FERENC

1. Bánfi Erika
2. Bedő Valéria
3. Bertalan Éva
4. Czerpán Magdolna
5. Czupi Ágnes
6. Deli Erzsébet
7. Fodor Lenke
8. Gyarmati Csilla
9. Horváth Anna
10. Horváth Gyöngyi
11. Jandrasics Erzsébet
12. Keszli István
13. Király Mária
14. Kiss Gyöngyi
15. Kolozsár Gyöngyi
16. Kovács Zsuzsanna
17. Lukács Mária
18. Mátyás Ildikó
19. Ország Edit
20. Sabjanics Lajos
21. Tamás Mária
22. Ternovecz Julianna
23. Tóth Marianna
24. Vid Mária

II/D osztály

Osztályfőnök:

IVÁNCSITS JÁNOS

1. Bedi Erzsébet
2. Czupi Ágnes
3. Csányi Erzsébet
4. Csik Ildikó
5. Emmer István
6. Fülöp Erika
7. Gaál Gyöngyi
8. Godina Judit
9. Györkös Zsuzsanna
10. Horváth Ildikó
11. Ifka Anna
12. Jerausek László
13. Kámán Teréz Éva
14. Kolongya Gyöngyi
15. Kránicz István Árpád
16. Lengyel Endre
17. Mikó Mária
18. Millei Rózsa
19. Nagy Judit
20. Orsós Zsuzsanna
21. Pataki Andrea
22. Takács Katalin
23. Tóth János
24. Varga Andrea Mária
25. Varga Gyöngyi
26. Varga Zsolt
27. Zelmanovics Klára Katalin
28. Zsohár Erzsébet

III/A osztály

Osztályfőnök:

CSILLAG GYÖRGYI

1. Bakonyi Mária
2. Béli Aranka
3. Endrei Erika
4. Kálcsics Mária
5. Méhes Katalin
6. Ornódi Ágota
7. Panker Valéria
8. Petőfi Judit
9. Seprenyi Erzsébet
10. Sneff Mária
11. Varga Éva
12. Vincze Margit
13. Vörös Borbála
14. Zsiga Rita
15. Árok István
16. Dóber László
17. Németh László
18. Tukszár Tibor

III/B osztály

Osztályfőnök:

VAJDA ÁGNES

1. Aczél Éva
2. Bedó Zsuzsanna
3. Bokán Erzsébet
4. Dani Anna
5. Dávid Gabriella Mária
6. Domján Zsuzsanna
7. Gelencsér Anikó
8. Hermán Andrea
9. Horváth Magdolna
10. Kempf Rita
11. Kovács Gyöngyi
12. Kovács Judit
13. Lang Ildikó
14. Merencsics Zsuzsanna
15. Nagyfi Ildikó
16. Németh Mária
17. Péntek Erika
18. Rác Veronika
19. Skoda Gyöngyi
20. Szumi Mária
21. Tar Ildikó
22. Táló Julia
23. Tóth Éva
24. Vlasics Anna

III/C osztály

Osztályfőnök:

TARNÓCZKINÉ
TAJTI ZSUZSANNA

III/D osztály

Osztályfőnök:

FODORNÉ
KOLLER ZSUZSANNA

1. Baján Csilla
2. Baján Henriette
3. Bakon Tamás
4. Benkő Ágnes
5. Dombi Márta
6. Gerócs Zsuzsanna
7. Géczy Csaba
8. Gígler Timea
9. Gulyás István
10. Hatvani Mária
11. Horváth Csilla
12. Horváth Eszter
13. Jámbor Valéria
14. Kánnár Mária
15. Kovács Csaba
16. Kucsebár József
17. Mezei Barnabás
18. Molnár Ildikó
19. Neumajer Judit
20. Pintér Magdolna
21. Prukker Jolán
22. Szabó Erzsébet
23. Szabó Zoltán
24. Szalavics József
25. Szlotta Gyöngyi
26. Szlotta Mária
27. Szoldatics Éva
28. Tóth Margit
29. Varga László

1. Béli Valéria
2. Csók Mária
3. Gerencsér Margit
4. Geröly Zoltán
5. Horváth Károly
6. Horváth Tünde
7. Iván Katalin
8. Marcsinkó Zsuzsanna
9. Miksó Anikó
10. Molnár Mária
11. Pávlicz Ferenc
12. Pintarics Sándor
13. Simon Valéria
14. Sinkovics Géza
15. Svélec Valéria
16. Tóth László
17. Tóth Mária
18. Rác Angéla

Iskolánk története a statisztikai adatok tükrében

Az iskola eddigi igazgatói:

Eichberg Adolf 1857-1883., Bun Samu 1883-1916., dr. Villányi Henrik 1916-1927., Balogh Dávid 1927-1940., Surányi Gyula 1940-1943., Dr. Borsa Béla 1943-1950., Dr. Bársony Róbertné 1950-1953., Fülöp Ernő 1953-1976., Kocsi Tiborné 1976-1981., Mayer Ferenc 1981-

Az iskola eddigi tanárai:

Abádi Jakab 1925-1940., Abrahám László 1958-, Balogh Árpád 1951-1970., Balogh Dávid 1902-1927., Baranyai Géza 1951-1957., Dr. Bársony Róbert 1950-1953., Behm Ferenc 1980-, Beke Ferenc 1932-1955., Dr. Borsa Béla 1933-1943., Csillag Györgyi 1978-, Dr. Csordás Zoltán 1955-1980., Csordásné Láng Éva 1978-, Dr. Daka Mihályné 1941-1970., Devecz Ferencné 1970-1974., Dévényi József 1936-1938., Domány Ármin 1894-1932., Dörnyei Teréz 1948-1950., Elek Andor 1910-1922., Farkas Margit 1976-1978., Fülöp Ernő 1951-1953., Fodorné Koller Zsuzsanna 1981-, Gadányi Miksa 1941-1944., Dr. Gáspár Józsefné 1960-1961., Gerócs György 1947-1951., Geccséné Gáti Mária 1974-, Göncz Ferenc 1979-, Gyóriné Takáts Éva 1973-, Halasiné Sziva Marianna 1975-, Holló János 1937-1943., Horváth István 1964-1966., Dr. Horváth József 1943-1945., Horváth Péterné 1975-, Dr. Iváncsits János 1947-1970., Iváncsits János 1972-, Dr. Iváncsits Jánosné 1947-1948., Iváncsits Mária 1944-1968., Kocsi Tiborné 1964-1975., Kollmann Klára 1981-, Kárpáti Manó 1892-1899., Dr. Kováts Anna 1944-1949., Koronczay Lászlóné 1945-1946., Kósa Lajos 1940-1950., Küronya István 1940-1951., Krihó Józsefné 1968-1974., Licskay József 1945-1978., Markovits Dávid 1900-1910., Marosi Géza 1922-1941., Meződy Jánosné 1945-1949., Mike József 1965-1981., Molnár Sándor 1946-1950., Dr. Nagy István 1976-,

Dr. Nagy Tiborné 1966-1976., Nádor Simon 1920-1941., Dr. Pataki Miklósné 1976-, Perjés Istvánné 1950-1965., Dr. Pillér Ernő 1946-, Puskás Béla 1959-1961., Russay Olivér 1950-1965., Serfőző Sándor 1963-, Surányi Gyula 1943-1944., Süle Mária 1961-1963., Szabó László 1976-, Dr. Szabó Lajos 1922-1923., Szakáll Margit 1976-1978., Dr. Szűcs Lászlóné 1945-1949., Tarnóczkiné Tajti Zsuzsanna 1974-, Dr. Tóber Ernő 1959-, Ursicz Imréné 1959-1978., Vajda Ágnes 1976-, Varga Ferenc 1950-, Varga Klára 1978-, Dr. Vida Tibor 1945-1946., Vidor Salamon 1891-1897., Vig Istvánné 1971-, Villányi Henrik 1896-1916.,

Szakoktatók: Kollár Istvánné 1979-, Fleck Irén 1979-.

Visszatekintő kimutatás az iskola tanulóiról 1891—1950.

Tanév	Rendekorú	Magántanuló	Női kereskedelmi szakiskola	Dolgozók szakközépiskolája
1891—1892.	34			
1892—1893.	47			
1893—1894.	76			
1894—1895.	97			
1895—1896.	110			
1896—1897.	117			
1897—1898.	100			
1898—1899.	97			
1899—1900.	112			
1900—1901.	108			
1901—1902.	98			
1902—1903.	100			
1903—1904.	93			
1904—1905.	83			
1905—1906.	68			
1906—1907.	87			
1907—1908.	97			
1908—1909.	116			
1909—1910.	107			
1910—1911.	119			
1911—1912.	125			
1912—1913.	134			
1913—1914.	130			
1914—1915.	132			

Tanév	Rendeskorú	Magántanuló	Női kereskedelm szakiskola	Dolgozók szakközépiskolája
1915—1916.	130			
1916—1917.	117			
1917—1918.	121			
1918—1919.	137			
1919—1920.	135			
1920—1921.	128	5	—	—
1921—1922.	127	3	—	—
1922—1923.	131	10	66	—
1923—1924.	147	7	34	—
1924—1925.	161	8	53	—
1925—1926.	154	2	24	—
1926—1927.	157	6	28	—
1927—1928.	155	7	32	—
1928—1929.	165	4	34	—
1929—1930.	144	2	—	—
1930—1931.	137	—	—	—
1931—1932.	131	—	—	—
1932—1933.	95	—	—	—
1933—1934.	101	—	—	—
1934—1935.	116	—	—	—
1935—1936.	125	—	—	—
1936—1937.	150	—	—	—
1937—1938.	179	—	—	—
1938—1939.	151	—	—	—
1939—1940.	154	—	—	—
1940—1941.	195	—	58	—
1941—1942.	204	—	49	—
1942—1943.	162	—	40	—
1943—1944.	235	—	55	—
1944—1945.	117	—	52	—
1945—1946.	267	—	34	—
1946—1947.	297	—	30	87
1947—1948.	281	—	24	109
1948—1949.	287	—	26	98
1949—1950.	276	—	31	102

KIMUTATÁS

az iskola tanulóiról 1950—82.

Tanév	Rendeskorú			Dolg. közg. középisk.		Közgazd. lev.			Felnőtt szakmunkás		Irodakez. Szakiskola	
	Középisk.	Szakmunkás		esti	Ker.	Ipari	Ipar kieg.	Ker.	Vend.	Rendeskorú	Felnőtt	
		Ker.	Vend.									
1950—51.	259	—	—	74	—	—	—	—	—	75	—	
1951—52.	259	—	—	37	—	—	—	—	—	40	32	
1952—53.	281	—	—	49	—	—	—	—	—	40	31	
1953—54.	325	—	—	79	19	—	—	—	—	43	60	
1954—55.	256	29	10	99	49	—	—	—	—	—	—	
1955—56.	202	49	18	36	13	—	—	45	3	—	—	
1956—57.	208	50	16	32	34	—	—	—	—	—	—	
1957—58.	192	59	17	11	45	—	—	49	22	—	—	
1958—59.	219	78	21	—	70	—	—	69	30	—	—	
1959—60.	247	72	18	—	93	—	—	71	—	—	—	
1960—61.	260	87	28	—	101	26	—	67	—	—	—	
1961—62.	276	87	31	—	105	44	—	24	31	—	—	
1962—63.	294	91	44	—	121	55	—	1	12	—	—	
1963—64.	309	76	50	—	121	80	—	11	21	—	—	
1964—65.	299	111	54	—	103	77	—	—	28	—	—	
1965—66.	304	110	60	—	74	77	—	21	24	—	—	
1966—67.	295	133	62	—	50	72	17	—	—	—	—	
1967—68.	271	90	50	—	20	53	12	—	—	—	—	
1968—69.	260	90	34	—	—	37	17	—	—	—	—	
1969—70.	253	107	51	—	—	20	16	—	42	—	—	
1970—71.	253	135	86	—	25	—	—	—	—	—	—	
1971—72.	241	119	108	—	26	—	—	54	14	—	—	
1972—73.	251	195	113	—	57	—	—	—	19	—	—	
1973—74.	245	187	82	—	58	—	—	39	22	—	—	
1974—75.	239	209	75	—	75	—	—	39	41	—	—	
1975—76.	231	211	66	—	120	—	—	32	21	—	—	
1976—77.	228	240	76	—	96	—	—	35	22	—	—	
1977—78.	228	247	80	—	125	—	—	35	25	—	—	
1978—79.	229	239	77	—	140	—	—	21	50	—	—	
1979—80.	229	244	85	—	110	—	—	45	22	—	—	
1980—81.	223	227	81	—	72	—	—	15	59	—	—	
1981—82.	228	204	71	—	75	—	—	44	62	—	—	

**Az iskolában érettségi vizsgát tett tanulók
és felnőtt hallgatók száma**

Rendekkorúak

1894-ben 24 fő,	1895-ben 21 fő,	1896-ban 28 fő,	1897-ben 36 fő,
1898-ban 37 fő,	1899-ben 31 fő,	1900-ban 31 fő,	1901-ben 37 fő,
1902-ben 28 fő,	1903-ban 30 fő,	1904-ben 19 fő,	1905-ben 34 fő,
1906-ban 20 fő,	1907-ben 30 fő,	1908-ban 18 fő,	1909-ben 39 fő,
1910-ben 33 fő,	1911-ben 34 fő,	1912-ben 29 fő,	1913-ban 43 fő,
1914-ben 37 fő,	1915-ben 41 fő,	1916-ban 47 fő,	1917-ben 36 fő,
1918-ban 27 fő,	1919-ben 19 fő,	1920-ban 10 fő,	1921-ben 39 fő,
1922-ben 41 fő,	1923-ban 30 fő,	1924-ben 21 fő,	1925-ben 30 fő,
1926-ban 32 fő,	1927-ben 41 fő,	1928-ban 27 fő,	1929-ben 33 fő,
1930-ban 29 fő,	1931-ben 18 fő,	1932-ben 34 fő,	1933-ban 29 fő,
1934-ben 28 fő,	1935-ben 21 fő,	1936-ban 16 fő,	1937-ben 27 fő,
1938-ban 45 fő,	1939-ben 31 fő,	1940-ben 39 fő,	1941-ben 39 fő,
1942-ben 41 fő,	1943-ban 21 fő,	1944-ben 45 fő,	1945-ben 25 fő,
1946-ban 35 fő,	1947-ben 78 fő,	1948-ban 56 fő,	1949-ben 53 fő,
1950-ben 58 fő,	1951-ben 51 fő,	1952-ben 52 fő,	1953-ban 39 fő,
1954-ben 64 fő,	1955-ben 55 fő,	1956-ban 54 fő,	1957-ben 60 fő,
1958-ban 28 fő,	1959-ben 33 fő,	1960-ban 54 fő,	1961-ben 44 fő,
1962-ben 60 fő,	1963-ban 62 fő,	1964-ben 61 fő,	1965-ben 62 fő,
1966-ban 74 fő,	1967-ben 76 fő,	1968-ban 59 fő,	1969-ben 67 fő,
1970-ben 54 fő,	1971-ben 54 fő,	1972-ben 56 fő,	1973-ban 59 fő,
1974-ben 58 fő,	1975-ben 57 fő,	1976-ban 54 fő,	1977-ben 49 fő,
1978-ban 60 fő,	1979-ben 48 fő,	1980-ban 46 fő,	1981-ben 50 fő,
1982-ben 52 fő,			

Felnőttek:

1951-ben 9 fő,	1952-ben 9 fő,	1953-ban 8 fő,	1954-ben 15 fő,
1955-ben 12 fő,	1956-ban — ,	1957-ben 22 fő,	1958-ban 35 fő,
1959-ben 8 fő,	1960-ban 36 fő,	1961-ben 30 fő,	1962-ben 37 fő,
1963-ban 42 fő,	1964-ben 16 fő,	1965-ben 31 fő,	1966-ban 38 fő,
1967-ben 33 fő,	1968-ban 47 fő,	1969-ben 10 fő,	1970-ben 34 fő,
1974-ben 18 fő,	1976-ban 34 fő,	1978-ban 21 fő,	1979-ben 25 fő,
1980-ban 14 fő,	1981-ben 20 fő,	1982-ben 18 fő,	

Szakmunkásképző iskola létszámadatai

Tanév	Kereskedelem					Vendéglátás					Mind-összesen
	I.	II.	III.	Össz.	Szak- mun- kász.	I.	II.	III.	Össz.	Szak- mun- kász.	
1954—55.	29	—	—	29	—	10	—	—	10	—	39
1955—56.	20	29	—	49	21	8	10	—	18	9	67
1956—57.	30	20	—	50	14	8	8	—	16	5	66
1957—58.	29	30	—	59	29	9	8	—	17	5	76
1958—59.	26	24	28	78	26	13	5	3	21	3	99
1959—60.	25	25	22	72	23	—	13	5	18	5	90
1960—61.	38	25	24	87	4	15	—	13	28	12	115
1961—62.	24	38	25	87	25	16	15	—	31	1	118
1962—63.	29	24	38	91	41	15	16	13	44	15	135
1963—64.	23	29	24	76	19	21	13	16	50	15	126
1964—65.	59	23	29	111	27	23	18	13	54	14	165
1965—66.	28	59	23	110	21	23	20	17	60	19	170
1966—67.	42	28	63	133	63	14	23	25	62	24	195
1967—68.	22	40	28	90	27	13	14	23	50	24	140
1968—69.	26	26	38	90	35	15	15	14	34	17	124
1969—70.	51	30	26	107	29	23	13	15	51	15	158
1970—71.	59	49	27	135	31	51	22	13	86	10	221
1971—72.	74	65	50	189	54	37	50	21	108	23	297
1972—73.	78	68	49	195	63	38	34	41	113	51	308
1973—74.	49	76	62	187	59	14	35	33	82	33	269
1974—75.	91	45	73	209	74	28	13	34	75	31	284
1975—76.	91	77	43	211	47	35	19	12	66	16	277
1976—77.	84	83	73	240	73	26	31	19	76	19	316
1977—78.	88	80	79	247	88	26	25	29	80	34	327
1978—79.	79	81	79	239	79	31	21	25	77	26	316
1979—80.	88	76	80	244	79	34	30	21	85	21	329
1980—81.	70	84	73	227	75	31	22	28	81	25	308

Szakmunkásvizsgát tett felnőttek létszáma

Év	Kereskedelem	Vendéglátás
1956.	45	3
1957.	—	—
1958.	49	22
1959.	69	30
1960.	71	—
1961.	67	—
1962.	24	31
1963.	1	12
1964.	11	21
1965.	—	28
1966.	21	24
1967.	—	—
1968.	1	—
1969.	—	—
1970.	—	42
1971.	—	—
1972.	54	14
1973.	—	19
1974.	39	22
1975.	39	41
1976.	32	21
1977.	35	22
1978.	35	25
1979.	21	50
1980.	45	22
1981.	15	59

A Skála-Coop szerepe a Nagykanizsa és Vidéke ÁFÉMSZ áruforgalmi tevékenységében

— különös tekintettel az árubeszerzésre —

A gazdasági társulások szerepe

Gazdasági rendszerünk továbbfejlesztésében a gazdálkodás szervezeti struktúrájának korszerűsítésében napjainkban fontos szerepet játszanak a gazdasági társulások.

Gazdasági társulás fogalmán a szocialista gazdálkodó szervezetek tartós, kölcsönösen előnyös, szerződésben szabályozott gazdasági együttműködését értjük, amely a társuló felek alapvető érdekazonosságán alapul. A társulás tagjai az együttesen végzett gazdasági tevékenység eredményéből közösen részesednek, illetve viselik az esetleges veszteségeket. (Némelyik szakember véleménye szerint célszerű lenne „nyereségmegosztási és közös kockázatvállalási kritérium nélküli tartós gazdasági együttműködések” jogi kereteinek kialakítása is.)

A jogi szabályozás a társulási formák széleskörű elterjedését teszi lehetővé a szerződés konkrét tartalmának meghatározásában nagyfokú önállóságot nyújtva a társulók számára a népgazdaság minden területén így a belkereskedelemben is.

A jogszabályok által biztosított szabadság, az összefogásban rejlő előnyök ellenére, a társulások szerepe a belkereskedelemben még ma is csekély, azonban az ágazaton belül, elsősorban a vegyes tevékenységű kereskedelemben számottevő jelentősége van: a belkereskedelmi gazdasági társulások mintegy $\frac{2}{3}$ része a vegyes tevékenységű kereskedelem területén működik.

Az ÁFÉSZ-ek gazdasági együttműködése

Pártunk szövetkezeti politikája kezdettől fogva a lenini elveken alapult: „A szövetkezet a népgazdaság és a társadalmi rend fontos tényezője, a szocializmus intézménye.”

A szövetkezetek közötti gazdasági együttműködés a vonatkozó gazdaságpolitikai intézkedések (szövetkezeti törvény, társulási jogszabály) alapján bontakozott ki, és az 1970. évek elejétől vált rendszeressé.

Az összefogás egyik legfontosabb formája a szövetkezeti gazdasági társulások létrehozása, melyek fontosabb célkitűzései — a kereskedelmi tevékenységet tekintve — a következőkben foglalhatók össze:

1.) Az áruforgalom volumenének növelése

— a megfelelő kínálat biztosítása érdekében a meglévő beszerzési források stabilizálása, új termelők felkutatása, saját termeltetés biztosítása, az import bővítése.

— az értékesítési pozíció erősítése: egységes árukínálat, monopol- és márkacikkek forgalmazása, egységes vásárlási feltételek biztosítása, szolgáltatások nyújtása, az értékesítés fokozását eredményező kereskedelmi megoldások (kereskedelmi akciók, reklám, stb.) egységes megszervezése révén.

2.) Egységes árpolitika érvényesítése

3.) A különböző területeken megvalósítandó együttműködés gazdasági előnyeinek kihasználása (berendezések, csomagolóanyagok közös beszerzése, a beruházások hatékonyságának fokozása, a megtérülési idő rövidítése: pl.: közös raktárüzemek stb.)

4.) Szolgáltatások nyújtása a tagszövetkezetek részére

5.) Az adatfeldolgozás egységesítése korszerűsítése feltételeinek megteremtése.

A Skála-Coop mint a szövetkezeti társulások legfejlettebb formája

Az előbbieken vázolt célkitűzéseket a szövetkezeti társulásoknak az 1970-es években nem sikerült teljes egészében megvalósítaniuk. A hiányosságok elemzése, a tapasztalatok összegzése alapján került

sor 1979-ben a Skála-Coop Szövetkezeti Beszerzési és Értékesítő Vállalat létrehozására, amely napjainkban a szövetkezeti társulás legfejlettebb formájának tekinthető.

A Skála-Coop — a SZÖVOSZ 1976. évi VIII. kongresszusán elfogadott irányelveknek megfelelően — a társulásban résztvevők piaci pozícióinak erősítését, a lakosság ellátásának javítását, az áru útjának rövidítését és a kereskedelmi munka hatékonyságának növelését kívánja megvalósítani.

Az alábbi néhány adat is jól érzékelteti a társulás gazdasági súlyát:

— tevékenységét 217 gazdálkodó szervezettel kezdte; ezen belül az ÁFÉSZ-ek száma 187, továbbá sokrétű (külkereskedelmi, szállítási, mezőgazdasági stb.) tevékenységet folytató szövetkezeti vállalatok szövetkezeti irodák (pl.: SZÖVORG) tartoznak a társuláshoz.

— a közös induló vagyon 900 millió Ft volt.

A Nagykanizsa és Vidéke ÁFÉMSZ mint a Skála-Coop egyik tagszövetkezete

A Skála-Coop egyik tagszövetkezete a Nagykanizsa és Vidéke ÁFÉMSZ, amely az 1946. évi 21 tagot számláló megalakulása óta nehéz, küzdelmes évek kitartó, lelkes munkájával sokrétű tevékenységet folytató, — jelenleg több mint 6 500 tagjának érdekeit jól szolgáló — jelentős gazdasági egységgé vált.

Gazdasági tevékenysége Nagykanizsán kívül 26 település lakossága áruellátásának szervezésére terjed ki.

A szövetkezet fejlődését — a taglétszám gyors ütemű növekedése mellett — jól érzékelteti kiskereskedelmi és vendéglátó forgalmának alakulása.

1948. év	144 ezer forint
1969. év	82 millió forint
1970. év	159 millió forint
1981. év	635 millió forint

A forgalom gyors ütemű fejlődésében kiemelkedő szerepe van az 1970. februárjában megnyílt Dél-Zalai Áruháznak, amely több mint

3400 m²-es alapterületével akkor az ország legnagyobb szövetkezeti áruháza volt. A közelmúltban befejezett bővítés eredményeként az áruház alapterülete csaknem kétszeresére nőtt, forgalma meghaladja a 360 millió Ft-ot, melynek következtében a Skála-Coophoz tartozó 54 áruház egyik reprezentatív egységévé vált.

A Skála-Coop keretében szoros együttműködést megvalósító áruházak üzletpolitikájukban, tárgyi feltételeikben, szervezetségükben egységes és kötelező szabványokat, mintákat alakítanak ki, biztosítva ezzel az egységes arculat megvalósítását, a kereskedelmi munka hatékonyságának javítását.

Az eredményes együttműködés biztosítása érdekében a Skála-Coop Igazgatósága mellett — annak legfőbb tanácsadó szerveként — Szakmai Bizottságok tevékenykednek. Ezek feladata az adott szakmában a fogyasztói igények széleskörű felmérése, annak kielégítéséhez szükséges árualap összetételének véleményezése, a szövetkezetek árufogadó-képességének megismerése, fejlesztésének elősegítése, közös kereskedelmi akciók szervezése, döntés a közös reklám és propaganda kérdésében, monopol- és márkacikkek termeltetése és mindezek eredményeként az együttműködők részére nagyobb gazdálkodási eredmény realizálásának elősegítése.

A Szakmai Bizottságok — melyek munkájában a Dél-Zalai Áruház nagy tapasztalattal rendelkező szakemberei is eredményesen közreműködnek — sokrétű tevékenységének egyik kiemelkedően fontos területe a Skálalánchoz tartozó áruházak kínálatának összehangolása, közös beszerzési politikájának kidolgozása és annak gyakorlati megvalósításában való közreműködés.

Az alapellátást jelentős standard cikkek beszerzése a területileg illetékes szak-nagykereskedelmi vállalatokra épül.

A Szakmai Bizottságok legfőbb feladata az összefogás eredményeként megvalósuló „nagyvevői pozíció” következtében különböző engedmények elérése a szállítókkal folytatott tárgyalások során. Ennek érdekében az egyes szakmák bizottságaiban résztvevő szakemberek — egységes szempontok alapján és tematikák alapján végzett, rendszeres piackutatás során megismert igényeket a Szakmai Bizottság titkárához továbbítják, aki az összesített igények ismeretében tárgyalásokat kezdeményez az érdekelt termelő-, külkereskedelmi- és nagykereskedelmi vállalatokkal.

A Dél-Zalai Áruház a Skála-Coop által lekötött árualapokból történő beszerzésének aránya az elmúlt években jelentősen nőtt, amelyet jól tükröznek az alábbi táblázat adatai is:

A Dél-Zalai Áruház beszerzésének alakulása a Skála-Coop által lekötött árualapokból az 1979. és 1981. években

Megnevezés	1979. évi beszerzés millió Ft-ban,	1981. évi fogyasztói áron	1982. évi beszerzési forgalom 1979. évi %ában
Ruházat	4,3	13,8	320,9
Vegyes iparcikk	13,2	34,5	261,4
Összesen:	17,5	48,3	276,0

Amíg az 1979. évi összes beszerzési forgalomból a Skála-Cooptól történt beszerzés mindössze 6 %-ot képviselt, addig ez az arány 1981-ben megközelíti a 14 %-ot.

Mint az adatokból kitűnik, a társulás egyre nagyobb szerepet tölt be az áruház beszerzési tevékenységében.

A Skála-Coop által biztosított árualap jelentős hányada a közvetlen beszerzésből (termeltetés, import) származó monopol- és márkacikkeket, egyedi illetve szűk keresztmetszetű árukat foglal magába.

Az áruházak teljes áruválasztékán belül elsősorban ez az árualap biztosítja a Skála-Coop áruházak kínálatának adott ellátási körzeten belüli megkülönböztetését a más szektorhoz tartozó kereskedelmi egységektől, és egyúttal lehetővé válik a Skála-lánchoz tartozó áruházak hasonló kínálatának kialakítása is.

A Dél-Zalai Áruház által forgalomba hozott monopolcikkék értékesítése az 1979. évi 1,2 millió Ft-ról 1981-ben 7,3 millió Ft-ra növekedett, ami az áruházi összforgalom viszonylag csekély hányadát — alig több mint 2 %-át — jelenti, de szerepe a sajátos választék ki-

alakításának kedvező következményeit figyelembe véve számottevő. A monopolcikkék köréből példaként megemlíthető a Lenti Fa- és Fémipari Szövetkezettől beszerzett személygépkocsi-utánfutók, a Győri Cardó Bútoripari Vállalat által szállított Cardo "S" modulrendszerű szekrény sor, az importból származó CB-rádió, amelyek iránt igen nagy érdeklődés mutatkozik.

A közeljövőben — többek között — a Zalaszentgróti Faipari Szövetkezet különböző típusú ebédlőgarnitúrával bővül a monopolcikkék köre.

A Skála Cooptól történő beszerzésnek a választékbővítés eredményeként jelentkező kedvező — pontosan ki nem mutatható — hatása mellett számszerűsíthető, közvetlen előnye is van: a "nagyvevői" pozícióból" származó kedvezményekből eredő realizált többletárres 1981-ben meghaladta a 150.000 Ft-ot, emellett a Skála-Coop nagykereskedelmi raktáraiból beszerzett áruk után az áruház 180.000 Ft kockázati alapátadásban részesült, amely a különböző kereskedelmi akciók alkalmával adott árengedmények fedezése révén hozzájárult az értékesítési munka javításához.

Az egykori személyi- tárgyi feltételekkel, kis létszámmal működő nagykanizsai szövetkezet ma már komoly gazdasági erőt képviselő, a tagság bizalmát élvező, növekvő igényeiket egyre magasabb színvonalon kielégítő gazdasági vállalkozássá nőtte ki magát, amely a város és a városkörnyéki települések lakossága ellátásában is jelentős szerepet tölt be.

Az ÁFÉMSZ kiskereskedelmi forgalmának több mint 60⁰,-át lebonyolító Dél-Zalai Áruház — különösen a bővítés után — kiemelkedő szerepet tölt be a szövetkezetre háruló feladatok megoldásában. Mint Skála-lánc egyik áruháza, az együttműködésben rejlő lehetőségek eddiginél jobb kihasználása révén — mint pl.: a tranzit-szállítások fogadása tárgyi feltételeinek javításával az áru útjának rövidítésében rejlő gazdasági előnyök kihasználása; a helyi áruforrások erőteljesebb felfuttatása, a hálózati egységek vezetőinek szemléletformálása, annak érdekében, hogy jobban használják ki az új szervezeti formából eredő előnyöket — a jövőben még eredményesebben szolgálhatja a növekvő lakossági igények differenciált kielégítését.

Behm Ferenc
tanár

Serfőző Sándor
tanár

Az iskolában folyó szakképzés formái és rendszere

Iskolánk, a Thúry György Kereskedelmi Szakközépiskola, Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Iskola a belkereskedelem területeire képez áruforgalmi és vendéglátóipari szakembereket. Nagykanizsán a kereskedelemnek és a vendéglátásnak kiemelt szerepe van abban, hogy a hazánkba látogató külföldiek megelégedettek legyenek, elvigyék országukba Magyarország jó hírét. A belkereskedelem feladatainak megoldásához széles látókörű általános és szakmai műveltséggel, és nem utolsó sorban szakmai rátermettséggel rendelkező szakemberekre van szükség. A fogyasztók által támasztott és a munkafolyamatokból adódó követelmények magasak. Az új tantervek alapján erre igyekszünk nevelni, oktatni.

Iskolánkban a kereskedelmi és vendéglátóipari szakemberek képzése az alábbi szinteken folyik:

- I. Szakközépiskola nappali tagozaton 4 év
- II. Szakmunkásképzés nappali tagozaton 3 év
- III. Munkaviszonyban állók kereskedelmi és vendéglátóipari szakképzése
 1. Dolgozók Kereskedelmi Szakközépiskolájának Levelező Tagozata 4 év
 2. Szakmunkásképző tanfolyamok 2 év
- IV. Belkereskedelmi Továbbképző Intézet szervezésében az alábbi tanfolyamok:
 1. Boltvezetői
 2. Üzletvezetői
 3. Önkiszolgáló pénztárosi
 4. Pedagógiai alapismeretek

I. Szakközépiskolai oktatás

Évfolyamonként 2-2 osztályban folyik a képzés "A" és "B" szakosításban. A szakosítás áruismeret és szakmai gyakorlat vonatkozásában jelent különbséget a következők szerint:

I. osztály		Anyagismeret
	"A"	"B"
II. osztály	Élelmiszer áruism.	Ruházati áruismeret
III. osztály	Háztart.-vegyi áru.	Lakberendezési áru.
IV. osztály	Ruházati áruismeret Háztartási felsz. ái.	Élelmiszer áruism. Háztartási felsz. ái.
Gyakorlat		
I—IV. osztály	Élelmiszerboltokban ABC áruházakban	Ruházati boltokban Áruházak ruházati osztályain

A IV. osztály végén az érettségi vizsga egyben középfokú áruforgalmi képzést is ad. A végzett tanulók megfelelő gyakorlat után képesek lesznek a kereskedelmi hálózatban és a vállalatok központjaiban áruforgalmi és ehhez kapcsolódó szervezési, gazdálkodási feladatok megoldására.

Az elméleti oktatás során a tanulók általános műveltségét fejlesztő közismereti tárgyakat, valamint speciális szakmai tantárgyakat tanulnak.

A szakmai tantárgyak keretében a vállalati áruforgalmi és gazdálkodási tevékenységgel, a hálózat szerkezetével, a különböző bolttípusok berendezéseivel, a legfontosabb áruk nyersanyagaival, előállításával, tulajdonságaival és tárolásával, a bolti munkaszervezéssel és a vevők kiszolgálásával ismerkednek meg a tanulók.

Hetenként 1 alkalommal a kiskereskedelem egységeiben vesznek részt a tényleges kereskedelmi munkában.

A gyakorlati helyeken a legképzettebb szakemberek foglalkoznak tanulóinkkal. Igyekeznek megszerettetni a kereskedelmi pályát.

Az, hogy tanulóink 4 éven át ugyanabban az egységben végzik gyakorlatukat, lehetőséget ad arra is, hogy megtanulják a beilleszkedést a kollektívába, jó közösségi emberré váltnak.

Nyári szünetben összefüggő szakmai gyakorlaton mélyítik el mind az elméleti, mind a gyakorlati tudásukat.

Az érettségi után szívesen alkalmazzák tanulóinkat boltokban, áruházakban, raktárakban, valamint kis- és nagykereskedelmi vállalatok központjaiban ügyintézőnek.

A megfelelő gyakorlat megszervezése után boltvezető-helyettesek, boltvezetők lehetnek.

A legrátermettebbeknek továbbtanulási esélyük van. Szakirányú továbbtanulás a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskola Kereskedelmi Karán, továbbá a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen lehetséges.

II. Szakmunkásképzés

Egyenrangú feladata iskolánknak a szakközépiskolával párhuzamosan a szakmunkásképzés. Ez a középfokú oktatási intézmény 3 év után szakmunkásképesítést nyújt, de lehetőségük van a végzetteknek különbözeti vizsgák letétele után a középiskola levelező úton időbeszámítással való elvégzésére.

Iskolánkban a vállalati igényekhez alkalmazkodva a következő szakmákban folyik képzés.

Kereskedelemben:

- élelmiszer eladó
- ruházati eladó
- háztartási felszerelések eladója
- műszaki cikkek eladója
- kozmetikai- és vegyicikk eladó
- kultúrcikk eladó

Közismereti és szakmai tantárgyak keretében sajátítják el a gyakorlati munkájukhoz szükséges legfontosabb ismereteket.

Átfogó képet kapnak a kiskereskedelmi értékesítésről, a bolti munka folyamatáról, gazdasági összefüggésekről.

Foglalkoznak vevő-ismerettel, az udvarias, szakszerű kiszolgálás módzataival. Megismerkednek a választott szakmájukhoz tartozó legfontosabb áruk alapanyagával, minőségével, szakszerű tárolásával, esztétikus és célszerű elrendezésével és az árukezeléssel.

A gyakorlati oktatás színvonalát emelte az oktatókabinetek létrehozása. Itt jól képzett, függetlenített szakoktatók foglalkoznak csoportos bontásban tanulóinkkal.

Az iparcikkes szakmák jobb színvonalú képzését a Dél-Zalai Áruban lévő oktatókabinet szolgálja.

Tanulóink tevékenyen részt vesznek munkahelyükön az értékesítő munkában. Sokoldalú képzésüket a terv szerinti "forgatás" biztosítja.

Vendéglátásban:

cukrász
felszolgáló
szakács
vendéglátóipari eladó

szakmába képez iskolánk. A vendéglátóipari szakmunkástanulók megismerik a vendéglátóipar szerepét, forgalmát, hálózatát, gazdálkodását. Foglalkoznak a korszerű táplálkozás követelményeivel, az élelmiszerek táplálkozásélettani tulajdonságaival. Szakmájuknak megfelelően megismerkednek a korszerű konyha vagy cukrászüzem felszerelésével, berendezésével, a nyersanyagokkal, a különböző ételek, cukrászkészítmények elkészítési módjával és megtanulják a felosztási módokat.

Gyakorlati foglalkozásaikat a város nagyobb vendéglátóipari egységeiben szakoktatók segítségével végzik.

III. Munkaviszonyban állók kereskedelmi és vendéglátóipari szakképzése

Iskolánk szűkös viszonyai ellenére lehetőséget ad arra, hogy a kereskedelemben, illetve a vendéglátóiparban dolgozók továbbképezhessék magukat a következő oktatási formákban.

1. Dolgozók Kereskedelmi Szakközépiskolájának Levelező Tagozata

A hallgatók heti 1 alkalommal jönnek konzultációra. A tanulmányi idő 4 év. A hallgatók elbírálása a negyedéves beszámolókon, az év végi vizsgákon, illetve az érettségi vizsgán történik.

Sikeres érettségi vizsga után a nappali tagozatával azonos értékű középfokú kereskedelmi képesítést tanúsító oklevelet kapnak a hallgatók.

2. Szakmunkásképző tanfolyamok

A tanfolyamok célja a szakképzetlen dolgozók képzése, előkészítése a szakmunkásvizsgára.

Itt szintén a vállalati igények határozzák meg azt, hogy mely kereskedelmi ill. vendéglátóipari szakmák kerülnek oktatásra.

A szakmai tananyag azonos a nappali tagozatos szakmunkásképző iskoláéval és 2 év alatt heti 1 iskolai foglalkozás keretében oktatják. 50 órás gyakorlati foglalkozásukat a kijelölt bolti, ill. vendéglátóipari egységekben végzik.

A tanfolyamot eredményesen elvégzők szakmunkásvizsgát tesznek.

IV. Belkereskedelmi Továbbképző Intézet szervezésében a következő oktatási formák találhatók iskolánkban

1. Boltvezetői tanfolyam

Célja a képesítéssel nem rendelkező boltvezetők, áruházi osztályvezetők, illetve ezek helyettesei, továbbá e munkakörök betöltésére számításba vett dolgozók képzése.

A tanfolyam anyagát 2 év alatt heti 1 alkalommal dolgozzák fel a hallgatók, majd vizsgát tesznek. Eredményes vizsga után boltvezetői képesítést tanúsító bizonyítványt kapnak.

Az elméleti foglalkozásokon gazdasági és politikai ismereteket, gazdasági számításokat, vezetési, szervezési, gazdálkodási, üzelmeltetési ismereteket, jogi ismereteket tanulnak a hallgatók.

2. Üzletvezetői tanfolyam

Célja a képesítéssel nem rendelkező vendéglátóipari egységvezetők és helyettesek, valamint e munkakörök betöltésére számításba vett dolgozók képzése.

A hallgatók a közgazdasági alapismeretek, szakmai számítások, értékesítési alapismeretek, üzletvezetés és technológia tantárgyak keretében sajátítják el a szükséges ismereteket.

3. Önkiszolgáló pénztárosképzés

A tanfolyamon, amely 6 hónapig tart, heti 1 alkalommal, az önkiszolgáló boltok pénztárosainak nyújtanak olyan elméleti és gyakorlati ismereteket, amelyek megkönnyítik és meggyorsítják munkájukat. A tanfolyamot vállalati szakemberek vezetik.

4. Pedagógiai alapismeretek tanfolyam

A tanfolyam keretében a szakmunkástanulók gyakorlati foglalkozásait irányító hálózati dolgozók pedagógiai alapismeretektől kapnak felkészítést.

Bartal Györgyné
tanár

THURY GYÖRGY

A székely harcos kimerültség utolsó
saját nyelvű prózatisztáját küldötte fel magál.
1856-ban írtai, 1898-ban palotai adóparány
Kantáron gyűjtésigényel

névelés ki

Közelgőnyűtívet írtakul pályáját, és
Rozsogott kágyós és kőszáros ház
Szelgőttér elede után Milpa kényes

Százot a vár palatánjának
magyarosított kőszerte a
nyomergő vitéz
kölgyének hírcelást.
Tegyükbenél az egyér
kőszerte írtkőszeregyél távol
tartás a kőszert

non mor állgón a Kantáron
1871 évi. 2. díj kőszeregyél
- fély kőszerte a kőszerte

Thury György a székely harcos
1856-ban írtai, 1898-ban palotai adóparány
Kantáron gyűjtésigényel

"Kérlek, ezeket a képeket megmutatni,
mert Kézlelő az évszámokat megmutatja.
Még meg az évszámok is a gyalogos harcosok,
vagy az évszám az addig névelés megmutatja."